квітень 2002
April 2002

ПРОМІНЬ

Promin

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

ПРОМІНЬ

РІК XXXXII КВІТЕНЬ Ч. 4
видає
СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Виходить раз у місяць,
Головний Редактор - Орися Сушко
Редактор - Оксана Сушко
Редакційа Колегія:
Соня Бейзик
Добр. Катерина Бублик
Галя Липка
Галина Мельник-Марко
Референт Променя - Галя Щерблюк
Річна передплата в Канаді - $20.00
Передплата до інших країн - US $25.00
Одне число - $3.00

Редакція застерігає собі право скорочувати та поправляти надіслані матеріяли

PROMIN
Box 57268
Jackson Station
Hamilton, Ontario, Canada
L8P 4X1
Fax: 905-524-5362
e-mail -promin@primus.ca

PROMIN

published monthly by
UKRAINIAN WOMEN'S
ASSOCIATION OF CANADA
VOL. XXXXII APRIL No. 4

Editor-in-Chief - Orysia Sushko
telephone 905-572-9626
Editor - Oksana Sushko
Editorial Committee:
Sonja Bejzyk
Dobr. Kateryna Bublyk
Halia Lypka
Halyna Melnyk-Marko
Promin Convener - Helen Scherbluk
Telephone 416-233-0724
Administrator - Oksana Sushko
telephone 905-641-2797

Subscription in Canada - $20.00
Other Countries - US $25.00
Single copy - $3.00

The editors reserve the right to edit submitted materials
Publication Mail
Registration No. 1925
International Standard Serial number
ISSN 038021-40

Формат - Оксана Сушко
Layout - Oksana Sushko

ЗМІСТ
CONTENTS

1 Редакційна ..... Editorial
2 Чорнобиль ..... Chernobyl
4 Жіночі Постаті ..... Women of Influence
7 Мистецтво ..... The Arts
11 Духовість ..... Spirituality
12 Комітет УПЦК ..... UOCC Committee
14 Життя і Культура ..... Life and Culture
18 Вісті з Централі ..... News from the National Office
20 Нашим Дітям ..... For our Children
22 Урядове повідомлення ..... Government Information
24 Святими Місцями України ..... Sacred Places in Ukraine
25 Громадська Хроніка ..... Community Events
29 Квіти незабутнім ..... In Memoriam
32 Пресовий Фонд ..... Press Fund

Cover:
"Teaching Ukrainian"
by William Kurelek
(UWAC Collection)

Обкладинка:
„Навчання Української Мови", Василя Курилика
(Колекція СУК)

Союзу Українок Канади /
Ukrainian Women's Association of Canada
National Office:
9 St. John's Avenue,
Winnipeg MB R3B 1B6
Telephone: 204-957-7630
Fax: 204-582-5241

Editorial
Редакційна

СЛАВА ІСУСУ ХРИСТУ!

„Любити треба не себе, а той ідеал, що вранці життя був нам зорею.

В міру, як наближаємось до ідеалу, всі втрати минулого, проби і терпіння маліють і щезають.

Любов, погода, ясність думки про щастя загалу, хай у душі нашій живуть, вітають, хай ведуть нас до діла . . ."

Світло і правду здобуваймо, а через це Царство Боже тут на землі і для добрих братів здобути нам треба.

Уляна Кравченко

Ці заохочуючі слова писменниці Уляни Кравченко повинні служити як дороговказ у нашій важливій праці для добра нашого суспільства. Переважно успіхи не приходять легко. Часто потрібно прикладати багато зусиль і труду та зуміти узброїтеся в терпіння, щоб осягнути певну мету в нашому особистому житті або в організаційній праці.

Однак, як пише Уляна Кравченко, коли наближаємося до нашої мети або до ідеалу всі ці переживання щезають бо бачимо успіх наших турбот і старань. Пригадаймо собі пройдений шлях наших героїнь минулих і сучасних - як вони завзято прямували до своїх ідеалів. Їдім за їх прикладом.

Будьмо певні, що спільна праця виконана у повному вирозумінні і в любові одна до одної, здобуваючи *„світло і правду"* доведе нас до бажаної мети.

У висліді таких зусиль наш Союз Українок Канади буде дальше розвиватися і займати своє належне місць в суспільстві.

Ірися Сушко

I recently came across a pearl of wisdom from St. John Climacus:

God does not insist or desire that we should mourn in agony of heart; rather, it is his wish that out of love for him we should rejoice with laughter in our soul. Take away sin, and tears become superfluous; where there is no bruise, no ointment is required. Before the fall Adam shed no tears, and in the same way there will be no more tears after the resurrection from the dead, when the sin has been destroyed. For pain, sorrow and lamentation will then have fled away.

It can be very difficult, in the confusing landscape of a tumultuous world, to rationalize pain and suffering; especially that which is borne by innocent victims of tragedies such as the devastation of Chernobyl. The people of Chernobyl and of the surrounding areas affected by nuclear fallout lived as though their world was 'safe', just as we do. Suddenly, their lives were brutally hurled into a frightening abyss of pain and confusion, chaos and anger. I wonder how they felt about God at the moment that they realized their lives had changed forever? Many were destroyed, others terminally infected by fatal chemicals, forced to leave the only homes they had ever known. How would they have felt then about what St. John Climacus had to say?

Human suffering provides a perfect platform for the world to be swayed by godless claims that the Lord is vengeful, that His wrath is ruthless and does not spare innocent victims, that He cannot possibly love His children if He makes them suffer so. Certainly, no one can rationally assert that suffering is good in and of itself. But as C. S. Lewis maintains in *The Problem of Pain*, "What is good in any painful experience is, for the sufferer, his submission to the will of God, and, for the spectators, the compassion aroused and the acts of mercy to which it leads." I pray that we are never faced with a tragedy like Chernobyl. But perhaps the words of these two men who lived worlds apart yet share a common view, can lead us one step further, even in the midst of tragedy, to surrender our lives to the glorious eternal plans in store for all of us.

Оксана

ЗАКЛИК

„Серед степу широкого на
Вкраїні милій".
Як співав поет своїй
батьківщині,
Десять років сумні дзвони
бентежать країну,
Хіба можна втішити бідну
людину,

Що гай покинула і хату,
Попрямувала в нікуди
чужинцем помирати.

Ще й досі працює Чорнобильська
станція.
Хтось бачить смерть, як тріщить
радіація.

По мертвих подвір'ях біга лиса
собака,
В колисці вмирає дитина від
рака.

Хто скаже, як дім захистити
свій.
Чорнобиль - це прощання надій.
І він не далеко, де б ви не були.
Ви, може, страховку собі
здобули?

Чорнобильська справа
стосується всіх:
Тебе, мене, твоїх, моїх.
Хай Бог в нас рішучість вдихає!
Лиш спільна сила це лихо
здолає!

Рима Поліщук, Київ, Україна
1996 м. Оттава, Канада

CHERNOBYL TODAY

CURRENT EVENTS

A few days before the tenth anniversary of the Chernobyl nuclear disaster, there was quite a large fire in the surroundings of the power station. For seven hours, a fire spread throughout an 18-mile exclusion zone around the plant. Due to strong winds, there was fear the fire might reach the capital city of Kiev. Thus, some of the people there were evacuated. The cause of the fire was unclear, however, it appeared that it may have been started by a cigarette dropped by a grave site. Apparently, there was never any fear of the fire spreading to the nearby Nuclear Power Station, which still had 2 reactors in operation.

One day before the tenth anniversary of the Chernobyl explosion, it was also reported that a worker at Reactor No. 3 disposed of some radioactive material in a container that was not properly sealed. That worker was suspended and ordered to retake safety exams. The worker was carrying waste away from an inoperative water filtration system that was in the process of being dismantled. Even before this incident, the previous November saw a radiation spill at Chernobyl, which initially went unreported.

CONDITION OF THE SARCOPHAGUS

Currently, it has been noted that the sarcophagus is not in good shape at all. When originally built, it appeared that the concrete tomb was perceived to be less permanent. Valerii Legasov quoted the following about the Sarcophagus:

"In principle it will last for hundreds of years, but our descendants may find ways and means of moving [the nuclear] waste elsewhere or rendering it harmless."

Recent studies find the sarcophagus covering Reactor No. 4 to be full of holes. An engineering report stated that the stone coffin would collapse in an earthquake measuring 6 or more on the Richter scale. It is estimated that an earthquake of that magnitude should hit the Chernobyl region once every century. If this were to happen, it would release large clouds of radioactive dust that could once again blow around the earth.

Children of Chernobyl

Those who lived in the area around the nuclear power station at the time of the accident have had mutations in their germ cells due to the radiation. Germ cells, sperm and eggs, are the "genetic building blocks of future generations". Thus, the children of such people can turn out disformed and disfigured.

About 760 children in the contaminated "Safety Zone" have been reported to have thyroid cancer, though only 3 children have died from it so far. It is the children that has local doctors the most worried. Doctor Oleksandr Urin reports that the immune system in the children is weakening. Birth defects have more than doubled inside the "Safety Zone".

There have also been isolated cases of liver and rectal cancer, which is uncommon in children of their age. "These are isolated cases so far, but they are warning signals about what may follow," says Dr. Urin. It may take another decade before the full effect can be seen.

Missing Fuel Mystery

Scientists have been able to estimate the amounts of radioactive fuel blown into the atmosphere and into the remains of the Unit No. 4, but they leave about 10 to 50 tons of reactor fuel unaccounted for. Three different scenarios have been raised to attempt to explain this mystery:

1) some or all of the missing fuel may have been released in the explosion
2) the missing fuel may have been spewed out in the fire that occurred after the explosion
3) or perhaps the missing fuel is buried deep under the rubble in the reactor, yet to be discovered.

"Finding the missing fuel is an extremely important question for us - the nuclear safety of the [reactor] depends on it," says Edward Pazukhin, head of the ISTC's department of nuclear safety. Pazukhin says this because a growing pool of water in the bowels of the reactor may cause the remaining fuel to go critical.

Most of the information about the damaged core was gathered by "stalkers" who actually probe the insides of the sarcophagus for clues. Former ISTC director, Vladimir Tokarevsky said, "their work was very dangerous, and practically illegal because of the fantastically high doses they received." Soon after the accident, these stalkers had determined that the reactor fuel existed in three states:

1) ejected fragments from the core (pieces of fuel rods, control rods...)
2) uranium- and plutonium-laced dust ("hot particles")
3) solidified lava (a mixture of uranium oxide, graphite from the core, and melted concrete and zirconium from the reactor building)

From analysis of the lava's composition, Pazukhin estimated that the maximum temperature of the explosion was about 2255 degrees Celsius and that the lavas must have been held at a temperature greater than 1660 degrees for at least 4 days. He believes that when the reactor exploded, chunks of concrete from the walls collapsed into the reactor chamber. The fuel rods heated to the point that their zirconium cladding melted, exposing the uranium oxide fuel. About 4 hours later, melting concrete, zirconium, and uranium oxide began to mix with about 145 tons of the mineral serpentine which was packed around the reactor as heat insulation. Within half an hour the serpentine heated to more than 500 degrees Celsius and began to decompose, releasing 19 tons of superheated water as vapor. The melted materials cooked for another 60 hours, forming a lava that flowed into several damaged rooms beneath the reactor chamber."

It is thought that much of the missing fuel will be found in one of those rooms under the reactor. Scientists have drilled holes into the west wall of room number 307/2 through which probes measured heavy gamma radiation and a high neutron flux. They believe some of the missing fuel may be in that room.

Future Plans

To this date, Reactors No. 1 & 3 are still functioning at Chernobyl. Five years ago, Reactor No. 3 had to be shutdown after a fire broke out. "It's already kind of tradition - the Chernobyl operates incident-by-incident. This proves that this plant must be closed very quickly," said Kostyantyn Buzadzhi of Greenpeace Ukraine. "It simply shows that Ukrainian nuclear industry isn't safe enough."

Officials have promised to shut down Reactor No. 1 in November, in a preparation to shut the whole power plant down altogether. The planned shutdown date for the Chernobyl Nuclear Power Station is in the year 2000.

[Editor's note: The above information is dated 1999. In our research we were unable to located updated data and although the reactors are now officially closed, the after effects of the explosion will continue for years to come and efforts must be made to ease the suffering.]

Жіночі Постаті
Women of Influence

Портрет Галі Ключко

Наша цивілізація створила мити, легенди, казки, оповідання і всякого жанру літературу яка діє на свідомому і півсвідомому світосприйманні людини і допомагає нам присвоювати вартості які творять підложжя характеру вже від дитиньства. Мама, Тато, Бабуня і Дідо, читають казки та розповідають різного роду оповідання про звірів що говорять, про лицарів які подолюють страшні трудощі щоб побідити злу силу зміїв, великанів або нелюдів, про людські пригоди які захоплюють уяву далекими краями і дидними звичаями, про добрих фей і відьмів, про чортиків та ангелів, про чемних і нечемних дітей. Варіянти оповідань незлічимі і питомні всім культурам світу, але всі оданкові в тому що вони навчають мораль і всі допомагають нам краще зрозуміти других людей, життя навколо нас і нас самих себе. Ті твори допомагають нам розуміти взірець нашого життя і дають напрями як реагувати на його ясні і на його темні барви.

Я хочу намалювати портрет Галі Ключко, хоч я не художниця. Я хочу проаналізувати пережиття і осяги цієї унікальної особи, поєднати з моїми особистими спостереженнями і з нашою співпрацею в Українському Музеї Канади. Я хочу створити образ людини як предмет багатьох впливів, сил видимих і невидимих, підсвідомих і несвідомих переживань.

Що я зробила? Як я почала малювати без полотна, без пензля, без фарб? Я перечитала довгий список фактів, осягів, переживань, мандрівок Галиного життя. Включила музику і почала думати, мандрувати в моїй уяві. Перед моїми очима почали плисти різні образи. З поміж них повторно відрізнялись три.

Ось перший образ із книжки Братів Ґрим:

Король і Королева, довго бездітні, радіють народженням чудової доні. Вони свою радість хочуть поділити зі всім миром і роблять гучне і велике прийняття щоб відзначити День Народження дорогої і любої донечки. Просять багато гостей. Просять родину, сусідніх володарів і різних дипломатів і знайомих. Просять своїх приятелів. Але Королева рішає запросити також із надсвіту - феїв щоб принесли дари доброго життя і доброї долі для маленької Королівни. І ось в розкішно прибраній палаті, над золотою колискою запрошені феї обдаровують маленьке дівчатко. Біла Фея дарує розум, Рожева Фея красу, Жовта Фея дарує талант до мистецтва, Зелена Фея працьовитість, Голуба Фея волевитість, а Ліліова Фея дарує любов.

Але хтось непрошений зявився біля колиски. Когож це вони забули запросити?

Другий образ перед мною із альбому про Історичні Пам'ятки Міста Львова:

Литвиненка скульптура до Івана Франка найбільш знаної поеми

„Каменярі". Могутній твір з граніту. Постать сильного і гарно збудованого мужчини з великим молотом в руках. Молотом він вдаряє об скалу, велику, грізну але потрібну. Скала поволі подається, обламки падають і людина перемагає своїм впертим трудом, своєю волевитістю, бо її треба скалу ту подолати щоб щось добре і потрібне збудувати.

Третий образ перед мною це уривки із вірша який я давно деклямувала, ще юначкою в Ст. Томасі, на святі в честь великої української поетеси і драматурга, доньки волинської землі, моєї землячки. „Контра Спем Сперо" - кредо Лесі Українки:

Я на гору круту камяную,
Буду камінь важкий підіймать.
І несучи вагу ту тяжкую
Буду пісню веселу співать.

Буду сіять квітки на морозі,
Буду лить на них сльози палкі.
І від сліз тих ростане
Та кора льодовая міцна,
І настане для мене весела весна.

Жити буду, гетьте ви думи сумні.

Три асоціяції в моїй уяві. Три образи. Як вони відзеркалюють, як вони малюють портрет Галі Ключко? Портрет із казки, із скульптури і з вірша?

В неділю рано, 16-го вересна, у Вименс Колидж Шпиталі в Торонто, Галя Ключко в перше побачила світ. Пан Мирон і Пані Надя немогли натішитись чудовою донею. Вродлива, розумна, чемна, усміхнута, повна любови до родичів, родини і друзів, працьовита, вчится гарно, першою в клясі майже що року в Гюрон Стріт Паблік Скул. Ходить також і до Української і Недільної Школи при Українській Катедрі Св. Володимира, бере участь в Канадському Пласті (Ґірл Ґайдз) і вчится танцю в Тіятер Студіо ов Денсінг, в 1960-ому році виступає в продукції казки „Генсель і Ґретель".

І ось несподівано хвороба, біль, операції, ще більше болю, знов операції. До школи нема як ходити, два роки вчится в дома з поміччю батьків. Закінчує народню школу вже в Санівю Скул, з відзначенням в історії та географії, з великими похвалами від учителів за досконалу працю, з приємними спогадами про дибати з ними про історію і мистецтво, головно про нам всім знайому „Групу Сімох".

Когож король і королева забули запросити на Уродинне Прийняття? Краса, розум, працьовитість, волевитість, любов до мистецтва, успіхи...але чому стільки болю? Як вона молоденька переборе свою хворобу? Як вона погодится із болем? Як вона буде вчитися? Працювати?

Розум, працьовитість, волевитість допомагають Галі. Вона поборює все що життя їй кидає. Вона дуже скоро дозріває як людина і як донька. Безмежна любов батьків їй допомагає, але також їй допомагає любов до науки, до життя, до мистецтва і до власної творчості.

Середню освіту Галя закінчує в Нордерн Секондері скул з відзначенням за високі оцінки у всіх предметах програми красних і точних наук, одержує нагороду як „Онтеріо Сколар" і Меморіяльну Стипендію Маргарет І. Перні як найбільш виємкова градуантка цієї школи. Мале дивобо Галя є першою „гендікапт" студенткою у візку в цій школі і тільки учащає на кляси з ранку, вчится із звукових записів з по-обідних лекцій і з позичених зошетів від студентів-приятелів, приятелів з якими вона до сьогодні спілкується. А до того й ще одна операція і знову більше болю. Але вона осягає найвищі оцінки в історії. Дорога до вищої освіти перед нею відкрита.

Скалу болю і фізичних перепон Галя неперестає лупати. В неї дух героїчний, сильний, оптимістичний. Її високий інтелект і природній талант до мистецтва допомагає у вищих студіях. У 1980-ому році вона одержує ступінь Бакалавра Наук з Історії Красних Наук від Торонтонського Університету. Її програма сконцентрована на предметах анти чних цивілізацій та европейського мистецтва, які вона вивчає в Ню Каледж на Сент Джордж Кемпусі, бо лиш в цій колегії вона може їзди ти візочком. Але ще не кінець науки. Галя бере „постґреджует стадіз" із музей-ництва і одержує сертіфікат Професійної Музейни чки. В 1986-ому році Галя Ключко стає Куратором Онтарійської Філії Українського Музею Канади Союзу Українок Канади, пост який вона до тепер держить і взірцево провадить працю над збереженням, вивченням і реклямованням української культурної спадщини в Канаді. Остання музейна виставка представила її проєкт створення збірки весільних уборів голів із різних діб і районів України. Це була монументальна праця багатьох добровільців яких Панна Галя майстерно навчала і заохочувала виробляти репродукції з книжок і картин. Скрізь Галя Ключко з гордістю признається що вона Українка, що вона любить і знає українське мистецтво.

Але Галі Ключко освіта не закінчується університецькими студіями. Вона, так подібно як сини британськтої аристократії, які після закінчення оксфордських

студій їхали на „Гренд Тур" Европи, переважно із тутором, щоб завершити свою академічну освіту конкретними переживаннями в музеях, замках, церквах, палатах, монастирах, в різних культурних пам'ятниках нашої цивілізації. Зі своїми дорогими батьками, які з великою любовю і самопосвятою у всьому допомагали своїй доні, Галя відвідує багато країн европейського і американського континентів. Подробиці специфічних міст я неподаю, бо їх є дуже багато, але слідуючі держави зі своїми культурними і мистецькими шедервами доповнюють світ Галі -- Австрія, Німеччина, Швайцарія, Італія, Франція, Монако, Югославія, Греція, Крети, Іспанія, Бельгія, Недерляндія, Данія, Англія, Шотляндія, Мексіко, західня і східня Канада, та східні і середньо-західні штейти США. Цей список здивував би навіть власника подорожуючого бюра. А родина Мирона, Надії і Галі Ключків пізнала багато світу і як ті Три Мушкетери подолали всі труднощі подорожування, чужих мов і навігації різнородніх доріг позиченим автом. Вражіння прекрасні, незабутні переживання, образи краси і досконалості великих майстрів нашої цивілізації, це все наповняють душу і уяву Галі Ключко, збагачує не тільки її академічне знання але також розширює зрозуміння себе, других людей і свого світу.

Видрапалась Галя на високу гору, круту кам'яную, і побачила багато світу що ми з долини небачимо. Силою волі і наполегливої праці, силою любові до краси і свого прекрасного українського мистецтва, з допомогою її надзвичайних батьків і друзів, Галя розвинула свої таланти і стала признаним мистцем в ділянках писанчарства, ткацтва і вишивання, як також авторитетом в українському музейництві в Канаді. Багато з нас дорожимо і гордумось її прекрасними писанками і вишивками в наших домах.

Почали виростати квіти на морозі її болю, прекрасні збірки писанок з усіх районів України, досконало і на науковій базі виконані, а неперевершені гафти княжих хоромів, гетманських дворів, церковні покриття, та весільні рушники київщини і полтавщини, дивують всіх глядачів і заробляють високі аколяди і признання за красу і досконалість техніки, на різних вуставках в Канаді, Америці, Іспанії. Її писанки показані в Королівському Музеї Онтерія в Торонті (1987) і в Канадському Павіліоні на Експо 92 в Севілії. Її вишивки виграють першу нагороду 11 років підряд і другу нагороду 8 років підряд в Канадській Національній Виставці в Торонті. Сипляцця Галі похвали любителів української вишивки на „Українських Днях" на Онтеріо Плейс, в Павільонах Каравани, на Конференції СФУЖО, на ви ставках в Чікаго і Дитройті і на ви ставці в честь Професор Ярослави Турко у „Фокус Галєрії" в Торонті. Галя Ключко перекладає на англійську мову книжку Професор Турко про „Українські Вишивки" (1982), пише рецензію про Тані Діяків-Оніл книжку „Техніка Української Ви-шивки" (1984), редагує катальог Онтарійської Філії Українського Музею Канади СУК (1992) про Українські Піонерські Меблі. Спи-сок осягів продовжується далі і далі.

Ніжна і чутлива, горда і могутня, звичайна і незвичайна, донька України і Канади, всесвітня і особиста. Хто вона, Галя Ключко? Вона продукт культури свого світу. Вона з приємністю слухає Моцарта і Віденські Оперети, але також включає модерні лірики Елвис Преслі. Рококо удушевлює її але також і твори Фрагонарда, Верміра і Каналето. Вона з приємністю мандрує в пригодах Рет Батлера і Скарлет Огара підчас Громадянської Війни США, але також любить посміятися із голівудських комедій. Історичні фільми, британські „мистеріз", різні культури, археологічні розкопки, дива звіринного світу -- все Галю цікавить. Вона подібна до нас -- така як ми -- любить багато того самого що й ми. Але хіба це дійсно правда? Хіба портрет є вірний?

Галя Ключко -- нащадок великого Каменяра. Її ім'я походить з древної Греції. Воно означає „смолоскип, світло, квітку айстру". У генах її крові пливе велика сила яка ламає скали, сила яка поборює великі труднощі щоб жити і творити. В її культурній спадщині сіяє постать Лесі яка крізь сльози сміялась і серед болю співала пісні. Вона Королівна духової і мистецької культури і вона творить прекрасну красу. З її сліз ростуть самоцвіти. Вона вдячна за життя і буде жити по вік -- на многі і благі літа.

Ось перед нами „Портрет Галі", правнуки Івана Франка.

Анна Троян

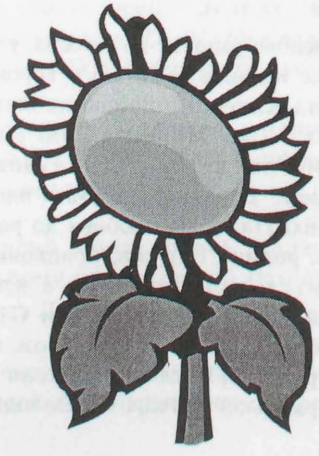

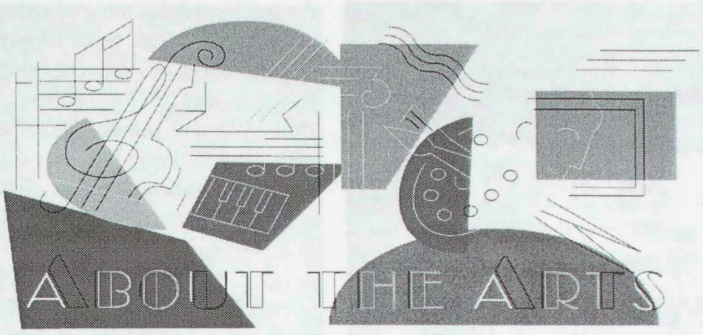

Women's Identity Expressed through Art

Many women enjoy telling stories, sharing their experiences with others and in this way expressing their identity. Visual art has always been an important medium to tells stories. And what a better way to express one's identity then by story-telling in the form of something visual. A picture is worth a thousand words! Through sharing, we are able to discover our individual identities as well as those of others. Art-making gives the artist a voice through her art and therefore able to speak to us and in this way tell us something of herself.

In the 1970s the most recent feminist movement began and women artists demanded to be heard and occupy a place in the art world. Feminist art began to develop - women bringing to their art a political agenda - a feminist analysis of their subject. The women artists discussed here did not make feminist art and had no political agenda. These women are Canadian of Ukrainian descent who lived or are living in the province of Saskatchewan and were not community leaders, the elite of their circles, but average everyday women.

The women were all self-taught amateur painters, pursuing painting as a pastime rather than as a profession. They made art which "tells" stories - stories of their pride in their heritage and locality.

Mother and Child
by Natalie Kucey

Their autobiographic art is visually narrative and the artists share their histories and identities with the viewer. The women shared an important similarity, memories of their life world through their art and in so doing, they revealed their identity. Their milieu and social environment shaped their lives and experiences and, in turn, the art they produced. They are: Rose Duch and Stephanie Gorchynski, both of Canora, Ann Harbuz, late of North Battleford, Rose Hrynchak of Radisson, Natalie Kucey of Saskatoon, Molly Lenhardt, late of Melville, and Slawka Senkus of Hafford. Except for Stephanie Gorchynski all the women have their works in the permanent collection at the Ukrainian Museum of Canada in Saskatoon. Several common threads bind these women: religious faith, appreciation of folk art and subject matter.

Religion was very important to each one of them and each had painted pictures of a Ukrainian church. Interestingly, of the above women, 5 were or are of the Orthodox faith and 2, Molly Lenhardt was and Slawka Senkus is of the Ukrainian Catholic faith.

Stephanie Gorchynski said of her painting Dear Lord, Hear My Prayer, "Dear Lord hear all my prayers and help me be capable to understand and perform in your Grace, Dear Lord, with dignity." Her painting identifies her as a pious woman sensitive to God. She was born in 1912 in the Veregin district and today lives in Canora.

Commissioned by the Saskatoon Ukrainian Orthodox community in 1987, Natalie Kucey drew 4 Ukrainian churches. These pen and ink drawings are her personal contribution to her religious community, in commemoration of the Ukrainian Millennium. Natalie was born in the district of Hafford and moved to Saskatoon after high school. She continues to live in Saskatoon.

Ukrainian Village Wedding by RoseHrynchak

Spirituality need not only be felt in paintings with religious subject matter; landscapes can be capable of conveying a spiritual feeling. Rose Duch said, "Landscapes ... it's God's creation. It's drawing attention to the beauty that God created. I feel that I have something of God in my paintings." These words define a spirituality that can be "felt" in Greenbush. Rose also painted a number of churches which are in Ukraine. Rose was born in 1912 in Goodeve and upon retirement from farming she moved with her husband to Canora where she continues to live and still continues her passion for painting.

All these women artists performed painting -- a fine art. But what of the art of the parents of these women and other Ukrainian immigrants? Ukrainians came to Canada with little knowledge of the arts. Some brought with them religious icons, which most likely were the only form of fine art to be brought to Canada. However, they did bring folk craft. Folk craft, particularly weaving, embroidery and pysanky, has and still today is performed principally by women. Patterns are beautiful and intricate, and skillfully executed. However, we can tell little of the identity of artists through this medium. None of the artists discussed here had experienced personal artistic satisfaction in producing pysanky; they were unable to fulfil creative expression this way. All, except for Molly Lenhardt, had practised the craft and each one of them voiced admiration of the pysanka, recognizing it as a vital component of Ukrainian culture.

Ann Harbuz, a nationally recognized folk artist, was born in 1908 and died in 1989 in North Battleford. She had many solo art exhibitions and a travelling exhibition was curated in 1992 by the Dunlop Art Gallery, Regina. She depicted a pysanka using oil on masonite. It is a traditional design but she adds the pussy willows and spring flowers in the background as symbols of spring and the Easter season. She incorporated the pysanka, pussy willows and flowers showing a Ukrainian Easter tradition.

Slawka Senkus, on the other hand, made a pysanka sculpture as a Celebrate Saskatchewan project in 1979 and installed it in her front yard. Her faithfulness of her pysanka sculpture to the traditional designs and colours of a "real" pysanka can be confirmed when compared to a pysanka collection.

Both Ann and Slawka share with the viewer their knowledge and love of Ukrainian folk art, pysanky writing, and this helps to tell us of the identity of these women.

Social background is significant in one's experience and visible to the viewer through artistic expression. The artists' Ukrainian pride is manifest in their use of Ukrainian motif in their art.

Molly Lenhardt was born in 1914 in the Interlake area of Manitoba and moved to Yorkton to complete high school. Subsequently, she married and operated a confectionary store in the town of Melville where she remained until her death in 1995. She tells us of her values and ideas, and love of her heritage. Carpathian Mountains is a good example of Molly Lenhardt's frequent use of Ukrainian motif in "describing" people in Ukrainian dress. The two Ukrainian

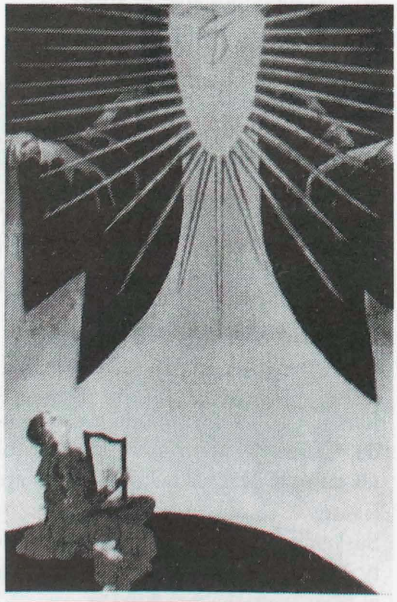

Dear Lord, Hear My Prayer by Stephanie Gorchynski

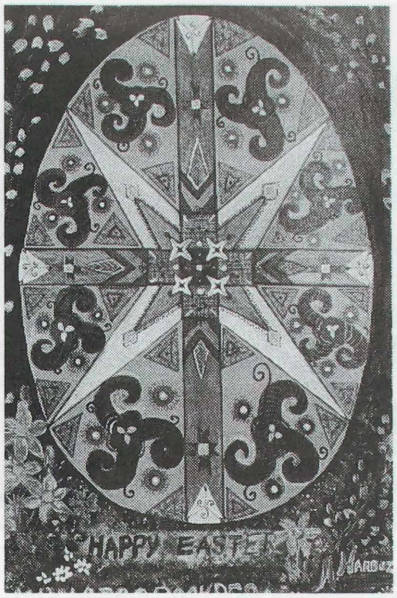

Pysanka
by Ann Harbur

Canadians show off the costumes their mother made for them, costumes of Carpathia from where their grandparents had emigrated. "They sing and dance, to remember - not to forget the culture of their Ukrainian country," expressed Molly when asked about this painting.

Slawka Senkus speaks of her ethnicity in this work Untitled - a Ukrainian woman in an abstract style. In this emotive painting, Slawka has employed Ukrainian nationalistic colours of blue and yellow (colours of the Ukrainian flag) and red and black, the most frequently used colours of embroidery on Ukrainian apparel. By using these specific colours, she is telling us of her love and pride for her heritage and her desire to perpetuate this heritage for future generations.

Mother and Child by Natalie Kucey exudes the love of a mother for her child. Natalie shares with the viewer her close relationship with her mother as well as her Ukrainian heritage by the embroidery on her mother's blouse. Natalie commented, "The memories of her and her concern for us will live forever."

Rose Hrynchak painted Ukrainian Village Wedding from a calendar which hung in her parents' home. This is a recollection of her childhood and of her Ukrainian background where calendars, illustrating Ukrainian folkloric scenes, would hang on the walls of many Ukrainian homes. Rose was born in 1923 in the Struan area of Saskatchewan. She went on to teach school and then retired to the village of Radisson (near Hafford). She said, "It gave me a glimpse of the homeland my parents talked about so often. The happier side of Ukrainian life was made more real. It gave me some pride in my heritage to counteract some of the negative aspects of living in a community with a very mixed cultural background."

What was it like to grow up in the early 20th century on the prairies being Ukrainian? Assimilation was the ideal for all immigrants according to the Anglo-Canadians who were the host society. However the artists discussed here still preserved their heritage in spite of being educated in the English language and adopting Canadian ideals and values. All the artists spoke articulately and fluently in English and in Ukrainian.

When asked about their patriotism to Canada and yet retaining their heritage, they responded as follows: Rose Duch responded that Ukrainian traditions were very important to her, yet, "I am a Canadian and I paint Canadian scenery." Molly Lenhardt explained that no one should try to escape their heritage. Stephanie Gorchynski replied, "I am Canadian first, but I will never forget being Ukrainian. Ukrainian is what I am, too." It is evident through their art work that the women identify themselves very strongly with being Ukrainian. They all possess 'dusha', the Ukrainian soul. Rose Hrynchak eloquently responded as to her being Ukrainian, "It means that you cannot escape it; it is your destiny, it speaks about and for you."

All the women painted happy joyful pictures. They wanted to remember the pleasant events in their lives. All the artists wanted to share their memories and they speak through their art. The context of their art has been influenced by the social structure of their family and community. They were able to transcend poverty, ethnic discrimination, assimilation, cultural isolation and a lack of fine arts tradition to creatively express their feelings and thoughts with a joyful insight by using the medium of painting. They have explored their identities and expressed what they have discovered through the use of a visual language. Joan Snyder, an American abstract artist said, " I think women tend to be more autobiographical in their work than men ... I don't think women talk about art as much as they talk about life."

Remembering and telling is very much a part of these artists' work. They

Carpathian Mountains
by Molly Lenhardt

share their memories with others through visual language. Their art production is indeed influenced by their locale and the social structure within their own locality. And this gives us a glimpse into their identity. They, in their middle years, after their children had grown and left home, had a very special desire to be heard and their voices were heard as they expressed themselves through painting.

These ordinary women, yet perhaps not so ordinary, have given us a glimpse into their lives and their identity. They have given us inspiration to let our voices be heard. This is their bequest to their sisters.

Natalie Ostryzniuk
Regina, Saskatchewan

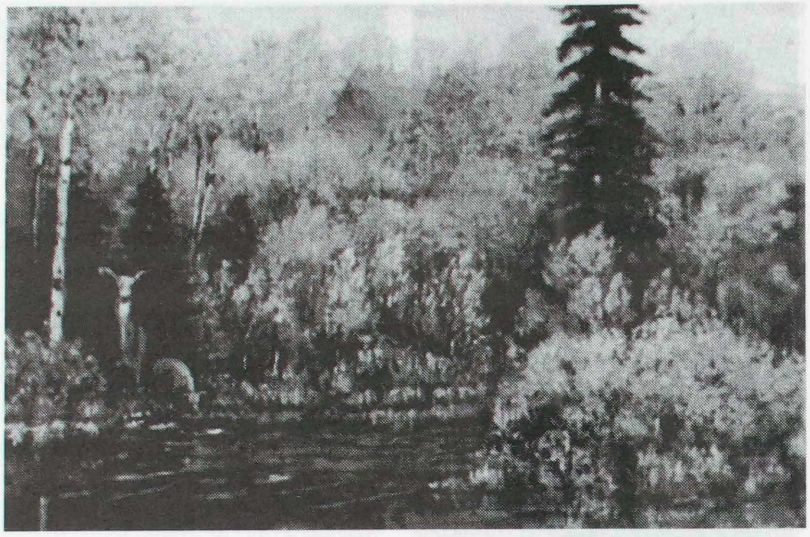

Greenbush by Rose Duch

Top left to right clockwise: Rose Hrynchak, Ann Harbuz, Molly Lenhardt, Slawka Senkus, Stephanie Gorchynski, Natalie Kucey, Rose Duch, middle.

Spirituality

Anthusa - Mother of St. John Chrysostom

"In everything set them an example by doing what is good. In your teaching show integrity, seriousness." (Titus 2:7)

Anthusa lived from 330 to 374 A.D. in Antioch. Widowed at the age of 20, she is remembered for her influence in the life of her son, John Chrysostom, one of the greatest preachers and leaders of the 4th-century church. Her contemporaries described Anthusa as cultured, attractive, and from a wealthy family. Yet she chose to not remarry after her husband's death, deciding instead to devote herself to rearing her two children, John and his sister. Anthusa provided for John the ablest teachers. Her Christian example made such an impression on one of her son's teachers that he exclaimed: "What wonderful women are found among Christians!'" John later wrote that his mother not only taught her children to know and love the teachings of the Bible, but also that her very life was a model of biblical teaching. A student of law, rhetoric and the Scriptures, John was ordained by Bishop Meletius and later became bishop of Constantinople. A zealous missionary himself, he inspired numerous others to serve as missionaries. And he always emphasized that a crucial factor to effective evangelism is for Christians to be living examples of Christ-centredness. A lesson he had learned from his mother Anthusa.

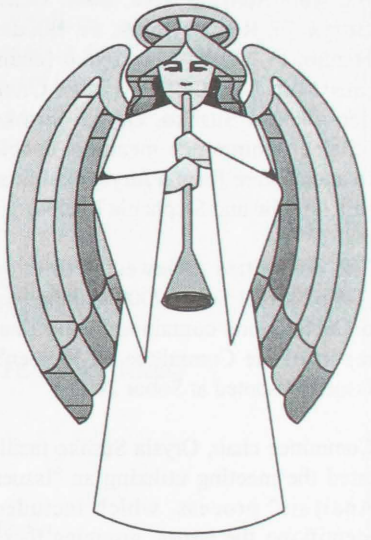

"Unashamed..."

An African pastor was overwhelmed by rebels who demanded that he renounce his faith. He refused. The night before they took his life, he wrote the following lines on a scrap of paper:

I am part of the "Fellowship of the Unashamed." I have Holy Spirit power. The die has been cast. I've stepped over the line. The decision has been made. I am a disciple of His. I won't look back, let up, slow down, back away, or be still. My past is redeemed, my present makes sense, and my future is secure. I am finished and done with low living, sight walking, small planning, smooth knees, colorless dreams, tame visions, mundane talking, chintzy giving, and dwarfed goals!

I no longer need preeminence, prosperity, position, promotions, plaudits, or popularity. I don't have to be right, first, tops, recognized, praised, regarded, or rewarded. I now live by presence, lean by faith, love by patience, lift by prayer, and labor by power.

My face is set, my gait is fast, my goal is heaven, my road is narrow, my way is rough, my companions few, my Guide reliable, my mission clear. I cannot be bought, compromised, detoured, lured away, turned back, diluted, or delayed. I will not flinch in the face of sacrifice, hesitate in the presence of adversity, negotiate at the table of the enemy, ponder at the pool of popularity, or meander in the maze of mediocrity.

I won't give up, shut up, let up, or burn up till I've preached up, prayed up, paid up, stored up, and stayed up for the cause of Christ.

I am a disciple of Jesus. I must go till He comes, give till I drop, preach till all know, and work till He stops.

And when He comes to get His own, He'll have no problems recognizing me. My colors will be clear.

Source: Freedom in Christ and Harvest House Publishers
www.ficm.org

The Gender and Family Issues Committee
Ukrainian Orthodox Church of Canada

The Gender and Family Issues Standing Committee held a Strategic Planning Meeting at St. Andrew's College in Winnipeg on March 1st and 2nd, 2002. Committee members participating were Sonja Bejzyk, dobr. Genia Bozyk, Fr. Roman Bozyk, Fr. Bohdan Hladio, Fr. Wasyl Makarenko (chair, presidium UOCC), Dr. Vivian Olender, Oksana Sushko, Orysia Sushko (chair). Committee members unable to attend were Joanna Jurychuk, Larissa Klymkiw and Stephania Luciuk.

The committee reviewed Resolution A-6 passed at Sobor 2000 and the recommendations contained in the final report of the Committee on Women's Issues presented at Sobor 2000.

Committee chair, Orysia Sushko facilitated the meeting utilizing an "Issues Analysis" process, which included identifying the issues, grouping these into subject matters, developing action plans, setting timelines and assigning responsibility. The process allowed for total involvement of the committee members resulting in some excellent discussion, which in turn led to meaningful and worthwhile action plans being developed. A series of areas will be pursued that include the following: Resources and Education; Communication; Mindset; Infrastructure. Each area contains a series of sub-topics that cover a wide array of Gender and Family Issues within the context of the Ukrainian Orthodox Church.

One of the initial plans is to hold a series of conferences in each Diocese in order to provide the opportunity for as many faithful as possible to participate. Our first conference on the topic of "Spiritual Renewal" is planned for June 7, 8, 9th, 2002 at St. Andrew's College in Winnipeg. Our keynote speakers will address both "Spiritual Renewal in the Parish" and "Spiritual Renewal in the Home". Detailed information follows this write-up.

We also identified a number of other conference topics that respond to the mandate of the committee. It was decided to ask our faithful to rate these topics in order of their personal preference and importance. The responses received will direct our plans for future conferences.

Please rate the following topics in order of your preference by numbering them from 1 to 10 and mail to Orysia Sushko, 2B-67 Caroline Street South, Hamilton ON L8P 3K6, fax to 905-524-5362, or e-mail your response to promin@primus.ca by April 30th, 2002.

__ Orthodox vocations in the contemporary world
__ Female ordination?
__ Death and Dying
__ A Christian response to abuse
__ Women in Scripture
__ God and Gender
__ Women's service to the Church
__ The Christian Man
__ Alone in the world: One in Christ
__ Immoral issues

Please list other topics of interest

_____
_____
_____

Thank you for your assistance!

Orysia Sushko, Chair
Gender and Family Issues Committee

"I can master it," said the Ax. His blows fell heavy on the hard, strong steel.
But each blow only made his edge more blunt until he ceased to strike.

"Leave it to me," said the Saw. With his relentless teeth, he worked back and forth.
But to his dismay, all of his teeth were worn out or broken off.

"Ha!" said the Hammer. "I knew you could not do this. Let me show you how."
But with the very first blow, his head flew off, and the steel was unchanged.

"Shall I try?" asked the Flame. And it curled itself gently around the strong, hard steel, embraced it, and would not let it go. And the tough steel melted.

There are hearts that are hard enough to resist the forces of wrath and the fury of pride.
But hard is the heart that can resist the warm flame of Love.

- Author Unknown -

"Spiritual Renewal"

Ukrainian Orthodox Church of Canada National Conference – June 7, 8, 9, 2002

St. Andrew's College
29 Dysart Road, Winnipeg MB R3T 2M7
Tel: 204-474-8895 Fax: 204-474-7624

Registration - $65.00
Includes meals and conference materials; does not include accommodation or transportation
Accommodation available at St. Andrew's College Dormitory (address, telephone & fax numbers above).
Single occupancy $25. Double occupancy $30 ($15.00 each) or
Comfort Inn, 3109 Pembina Hwy. tel. 204-269-7390, $85.00 (plus taxes) for up to 4 persons in a room
When making reservations please refer to "UOCC Spiritual Renewal Conference"

AGENDA

Friday, June 7, 2002

6:00 p.m. - Registration
6:30 p.m. - Moleben
7:00 p.m. - Official opening
Greetings - His Beatitude Metropolitan Wasyly and
Rt. Rev. Mitred Archpriest William Makarenko, Chair of the Presidium UOCC
7:15 p.m. - "The Power of Prayer"
Directed reading workshop <Practical Prayer> - facilitator, Rev. Fr. Bohdan Hladio
8:30 p.m. - Reception
Display - books / videos

Saturday, June 8th 2002

8:30 a.m. - Liturgy
10:30 a.m. - Key-note address - Rev. Fr. Bohdan Hladio
"Spiritual Renewal in the Parish"
Discussion
12:00 noon - Lunch
1:00 p.m. - Key-note address - Dr. Gayle Woloschak
"Spiritual Renewal in the Contemporary Ukrainian Orthodox Home"
Discussion
2:30 p.m. - Break
3:00 p.m. - Round-table discussion on topics identified in both keynote addresses
5:00 p.m. - Supper
6:00 p.m. - Vespers

Sunday, June 9, 2002

9:00 a.m. - Liturgy at St. Andrew's College
11:00 a.m. - Brunch
Closing Plenary - evaluation and presentation of future plans

This will be the first of a series of conferences planned to implement the recommendations of Sobor 2000 Resolution A-6 regarding Gender and Family Issues, as well as recommendations contained in the final report of the Committee on Women's Issues and the Ukrainian Orthodox Church of Canada.

Please complete the registration form provided and return with registration fee to:

UOCC Spiritual Renewal Conference, St. Andrew's College, 20 Dysart Road, Winnipeg MB R3T 2M7

For more information contact any of the following committee members: Sonja Bejzyk - Winnipeg MB, Dobr. Genia Bozyk - Winnipeg MB, V. Rev. Archpriest Roman Bozyk - Winnipeg MB, Rev. Fr. Bohdan Hladio -Hamilton ON, Joanne Jurychuk - Hamilton ON, Stephania Luciuk - Calgary AB, Dr. Vivian Olender -Winnipeg MB, Oksana Sushko - St. Catharines ON Orysia Sushko - Gender and Family Issues Committee Chair, Hamilton ON Tel: 905-572-9626

Life and Culture
Життя і Культура

Вінок Слави для Олени Теліги

Доповідь мгр. Анни Троян на Свято Героїнь, в Торонто, 10 лютого а в Гамільтон, 17 лютого, 2002

1. ПРОЛОГ

Героїв нам потрібно мати
Їх почини нас вчать
Про одержимість нашої відваги,
Як високо ми можемо піднести
Наш розум, серце й душу
У боротьбі за ідеали -

Щоб кращий світ люд збудував,
Без пострахів, знущань і лицемірства,
Щоб кожний день раділи люди,
Який благословив нам Господь
Прожить у волі, добробуті і любові,
На рідній й своїй землі. [1]

У 20-ому столітті, в добі яку Олександер Ольжич назвав „жорстоку як вовчиця", три окупанти - ляхи, большевики і гітлєрівці - визискували і нищили Українців щоб їхні землі собі забрати, їхніх дітей в рабство закувати, а їхнє багатство собі загарбати. Найкращі сини і дочки України були свідомі що вони мусять бути готові на смерть щоб врятувати духові цінності і забезпечити не лиш розвиток культури, але саме існування українського народу. Часто в нерівній боротьбі, своєю хоробрістю вирізнялись дівчата і жінки - берегині нашого народу, які умерли в боях, в тюрмах і на засланні, щоб ми могли жити. Вони ще не стоять у Пантеоні Героїв України, але як колись його збудують, місце спокою і пошани до справжніх лицарів народу то поміж Ольгою Басараб і Людмилою Старицькою-Черняхівською стоятиме струнка, блискуча постать Олени Теліги - поетки, публіцистки, патріотки, націоналістки, яка вірила в незалежну Українську дегжаву, яка боролася за неї своїм горючим словом і свідомо вмерла за неї. На її голові сонце осяє золотий вінок слави.

II. СМЕРТЬ ГЕРОЇНІ

Вчора, 9-го лютого, минуло 60-років як в Києві ГЕСТАПО арештувало Олену Телігу, її мужа Михайла Телігу, присутніх в приміщенні членів Спілки „Українських Письменників, і співробітників газети Українське Слово. Їх перевезено до тюрми на вулиці Короленка, під числом 33. Дванадцять днів пізніше, 21-го лютого, їх всіх розстріляли в Бабиному Ярі. Відомо що підчас допитів і тортур Олена Теліга героїчно трималася, нікого не видала, нікого не зрадила і свідомо йшла на смерть із камери тюрми де найшли напис: „Тут сиділа й звідси йшла на розстріл Олена Теліга". Зверху був знак тризуба. Один із німецких катів потім сказав: „Я не бачив мужчин, щоб так героїчно вмирали, як ця гарна жінка". Їй тоді було 35 років. Своєю смертю Олена Теліга навіки затвердила візію свого життя про яку писала в своїх поезіях - щоб якимсь великим чином допомогти своєму народові звільнитись із ярма окупантів. Господь здійснив її палку мрію: зіслав „Гарячу смерт". („Лист") Її душа стала на сторожі вогнистим смолоскипом щоб освітити шляхи „сотням окрилених ніг". [2]

Підчас Другої Світової Війни тисячі „окрилених ніг" пішли визволяти свій нарід від двох лютих ворогів - большевиків і нацистів. Це були похідні групи Організації Українських Націоналістів (ОУН), воїни Української Повстанської Армії (УПА) і Дивізії Галичина, і всі ті одержимі на Соловках які відважились противитись совєтському „раю". Їх сотки тисяч згинуло і лежать як святе зерно в чорноземі України, щоб знов воскреснути новими поколіннями. І там у Бабиному Ярі лежать тисячі Українців розстріляні Німцями, тисячі української інтелігенції, тисячі українських патріотів. Це про них пророчо писав Олесь:

Зерно посіяне в негоду,
Кривавим маком розцвіте,
І прийде воля для народу
І зійде сонце золоте! [3]

Мов лютий вихор кружляє вітер над глибоким снігом в Бабиному Ярі, гне дерева покриті льодом, мете, кружляє білим пухом над сплячими героями. Сонце огнистим промінням пробиває лід, розтоплює сніг, змагається у шаленім танку, над могилою героїв сплітає вінок слави з кришталевих самоцвітів.

III. ХТО БУЛА ОЛЕНА ТЕЛІГА?

Олена Теліга дитина діяспори. Народилася вона 21-го липня, 1906-го року, в Іллінському під Москвою, на дачі своїх інтелігентних, заможніх але зрусифікованих батьків.[4] Батько, Іван Шовгенов, інженер-професор-парський адміністратор, походив родом із Харківщини. Мати, Уляна Налянч-Качковська походила із старої священичої родини на Поділлі, родом з Білоруссі. В Олени були два старші брати, Андрій і Сергій. Діти виростали в Москві і в Петербурзі, в атмосфері високої культури і матеріяльних вигод. Всі дуже тішились маленькою Лєночкою, яку гувернантки вчили російської, німецької і французької мови. З дитиньства вона дуже любила читати книжки і пробувала писати вірші.

Підчас Російської Революції, в 1918-ому році, родина Шовгенов переїхала до Києва, де горіло національне відродження і творилася нова українська держава. Олені тоді було 12 років. Вона поступила в жіночу гімназію і в перше почала вчитися української мови. Батько викладав в Київському Політехнічному Інституті і займав високий пост міністра шляхів в уряді Української Народньої Республіки. Шовгенові оберталася в колі діячів української культури. Син Андрій поступив в Армію УНР, яка відступила на захід коли Київ зайняли червоноармійці в 1920-ому році. Батько і син були евакуовані до польського міста Тарнова. Олена, з мамою і братом Сергієм, залишилася в Києві під боьшевицьким режимом, без економічних засобів до життя, в холоді і в голоді. До 1920-го року Олена мусіла вчитися в трудовій школі (де її тато раніше був професором) , а літом сапати комуністичні городи. Умови жахливі, але 15-ти літня Олена раділа життям і її спогади про Київ лишились прекрасними - любиме місто з чудовими паркама і з схилами над Дніпром - де її „дитячі дні / Тіка(ли) швидко, як малі ягнята". („Пятнадцята Осінь") Два роки пізніше (1922) родина Шовгенов покинула окупований, „в боях ранений Київ" („Пятнадцята Осінь") і поїхала на чужину до батька.

Професор Шовгенов був обраний ректором Української Господарчої Академії в Подєбрадах в Чехословаччині. Це невелике курортне місто в 1920-тих роках стало одним із осередків культурного життя української еміграції. Тут 16-ти літня Олена поступила на матуральні курси, на яких прийшлося тяжко їй працювати, бо не добре знала українську мови. Часто батькам упрікала чому її з дитиньства не вчили Української мови. Після матури поступила в Український Педаогічний Інститут імені Михайла Драгоманова в Празі, з метою стати учителькою, але його не закінчила. Писала вірші, дуже багато читала літератури, чужоземної і української, і познайомилась із плеядою українських поетів в Чехословаччині (М. Гриба, Ю. Дараган, Є Маланюк, Л. Мосендз, М. Чирський).

Українську громаду в Подєбрадах Олена назвала „Царство Петлюри", де друзі-студенти завзято взялися допомогти з русифікованої Лєночки переробитися на українську Олену. Дуже багато в ці часи їй допоміг Леонід Мосендз, її репетитор і вірний товариш в поетичній творчості. Йому вона завжди старалась допомогти в біді, навіт в особисто дуже скрутні часи. Йому Олена присвятила один з найважніших її віршів - Лист - в якому вона віщо висловлює вогнене кредо свого життя:

В осяйну ж мить, коли останком сил
День розливає недопите сонце,
Рудим конем летить за небосхил
Моя душа - в червоній амазонці.
.....
І в павутинні перехресних барв
Я палко мрію до самого рання,
Щоб Бог зіслав мені найбільший дар:
Гарячу смерть - не зимне умирання.

Допомогли також Олені пізнати і полюбити українську культуру діячі української культури в Подєбрадах і в Празі. Концерти хору Кошиця, виступи бандуристів, театральні вистави, українські народні танки курсів Авраменка (де Олена також танцювала), академії, літературні вечірки, мистецькі виставки, прогульки, студентські палкі дискусії про минуле України, про причини страти недавно відродженої української держави. Все це вплинуло на українізацію поетки.

Але мабуть найбільший і рішальний вплив, який на віки розбудив в ній палку любов до України і до української мови, був із сторони молодого, вродливого кубанського козака, талановитого бандуриста і прикрасного танцюриста українських народніх танків, хорунжого і фельдшера Української Армії, адютанта Головного Отамана Симона Петлюри, тепер студента агрономічно-лісового факультету Української Господарської Академії в Подєбрадах - Михайла Теліги. Олені було лише 18 років як вона в перше побачила його і залюбилась. Сміюча, балакуча брунетка зі зеленими очима і гарними ногами, припала йому до вподоби. Три роки пізніше, Олена і Михайо звінчалися. Гості довго згадували як на весіллі ця стрункa, вродлива молода пара блискучо танцювала козачка. Не тільки зєдналися в них серця, але і душі, палкою любовю, в якій горіла

візія великої соборної України і росло бажання чином допомогти це здійснити.

Після смерті матері, щоб бути ближче батька, Олена з чоловіком переїхали до Польщі, спершу до Варшави а пізніше Кракова. Економічні злидні чужини ускладнювали їхнє життя, до тієї міри що Олена і Михайло часто мусіли жити окремо, він на селі на праці, а вона сама в одній кімнаті на 5-ому поверсі в місті. Але це не спинювало їх діяльності в українській громаді. Олена безплатно вчила в українській школі, вела діяльність студентської громади, давала доповіді, писала вірші і статті на суспільно-політичні проблеми і аспекти української культури. Її любили слухати і читати в Літературно-Науковому Вістнику, який редагував Дмитро Донцов. Вона завжди весела, енергійна, дзвінка, переконлива, горіла вогнем боротьби за життя, змагом лицарів „до небосяжних взлетів", пошуками за чимсь величним, божественним, вічним. Подібно до Лесі Українки, Олена Теліга зі слова творила гостру зброю проти ворогів України. Її стиль модерний, приступно переконливий, повний символів, містично пророчий:

Це буде так: в осінній день прозорий
Перейдемо ми на свої дороги.
Тяжке змагання наші душі зоре,
Щоб колисались зерна перемоги.

І те, що мрією було роками,
Все обернеться в дійсність і можливість,
Нам буде сонцем кожний кущ і камінь
У ці хвилини - гострі і щасливі!
(„Поворот")

Її духовим батьком і літературним критиком став Дмитро Донцов, і під його впливом, у 1930-их роках, Олена Теліга зайняла місце поміж найвидатнішими українськими поетами, разом з О. Ольжичем, Є. Маланюком, Леонідом Масендзом і Юрієм Кленом. Як прихильник націоналістичної ідеології [5] вона проповідувала що поет і духовий творець мусить жити так як пише і мусить йти самому куди кличе інших.[6] Вважала що характерним для української жінки має бути поєднання „найкращої жіночости з найкращою мужністю".[7] У статті „Якими нас прагнете?" Олена себе бачила тим ідеалом жінки яка „вже не хоче бути ні рабинею, ні „вампом", ні амзонкою. Вона хоче бути Жінкою . . . „відмінним, але рівновартісним і вірним союзником мужчини в боротьбі за життя, а головне - за націю". Вона вірила що лише в співпраці з чоловіками, а не в окремих жіночих організаціях, повинні шукати жінки своє місце в громадському житті.[8] За її словами, „Найвища місія жінки - дарувати чоловікам свою ніжність, віру в їхню міць і цим пітримувати бойовий дух. Брати ся за спис - не жіноча справа . . . Але, коли треба буде для здобуття перемоги, жінка стане поряд з чоловіком і піде з ним до кінця".[9] Тому

Гойдайте ж кличний дзвін!
Крешіть вогонь із кремнів!
Ми ж, радістю життя вас напоївши вшерть,
Без металевих слів і без зітхань даремних
По ваших же слідах підемо хоч на смерть! (Мужчинам)

В 1939-ому році Теліги переїхали до Кракова де Олена стала активним членом Організації Українських Націоналістів (ОУН), революційної організації яка готувалась до походу на схід, щоб на окупованих Москвою рідніх землях, зрушити зденоціоналізований український нарід до боротьби за незалежну державу. Надходили все частіше вістки про брутальне знущання большевиків над українським населенням. Олена мусіла допомогти підготовити молоді студентські кадри - кликала, будила, захоплювала ширила ідеї українського націоналізму - своїми доповідями, порадами і друкованим словом.[10] Декілька разів їздила в галицьку Україну і робила велике враження. Жила переконана що через поширювання української культури серед народніх мас, відродиться національна свідомість і бажання скинути ярмо окупантів. Перед нею дороговказом до здійснення незалежности України героїчна постать Гетьмана Івана Мазепи. Вона писала коли Мазепа немав „змоги зборйним чином, війною зміцнювати свою державу, зміцнював її спокійно . . . розбудовою української культури. Доба його панування була золотою добою українського мистецтва . . . Цей великий політик, як ніхто інший, розумів що велич нації і сила держави будується . . . мистецтвом і війною". [11] Олена стала членом Культурної Референтури ОУН і рішилася їхати в Україну, на схід до золотоверхого Києва. Разом з Уласом Самчуком, в брід перейшла річку Сян, і 16-го липня, 1941-го року, стала на українській землі, і „те що мрією було роками. / Все (обернулось) в дійсність і можливість". („Поворот")

У 1941-ому році на Україні розвинулась воєнна хуртовина, яка змінила одних окупантів на других, замість руських большевиків тепер українці мусіли слухати німецьких нацистів. Коли приятелі і організаційні провідники відраджували іти далі на схід, Олена переконливо питала:

„Коли ми, поети пишемо про

відвагу, твердість, шляхетність посвяти, коли цими писаннями шлемо на небезпеки. То як можемо самі цього не робити?"[12]

До Києва Олена Теліга приїхала 22 жовтня, в „осінний день прозорий". Перед нею завдання збудити в душах українців заглушені національні почуття. В зруйнованому Києві, у голоді і холоді, під терором ГЕСТАПО і перед провокації большевицьких агентів, Олена кинулась до роботи. Її вибрали головою Спілки Письменників і вона стала редактором літературного тижневика „Літаври". Збирала біля себе талновиту літературну молодь, тішилась ними і вірила що з них виростуть нові кадри лицарів. Серед наклепів, доносів, образ, арештів і загроз, відважно проповідувала національну свідомість і конечність самостійної Української держави. Українських провідників і свідомих інтелігентів Німці рішили винищити, щоб їм легше було перетворити зденаціоналізовані большевиками маси в білих рабів для Третього Райху.

Олег Ольжич (Жданович), голова проводу ОУН, наказав Олені залишити Київ і приготовив авто для неї, Михайла Телігі і себе. Вона рішуче відмовилась:

„Я не їду . . . Я вже Вам не раз говорила про це, і тепер повторюю . . . Перед небеспекою я не тікатиму. Я з Києва більше не виїду. Я належу до нього . . . Є вищі речі від наказу! Тут мусить бути хтось, хто свідомо дивиться смерті в очі і не відступає."[13]

По дорозі до приміщення Спілки Письменників її ще раз остерігали. Олег Штуль записав її останні слова: „На мене чекають люди. Я не можу неприйти тому, що боюсь арешту. Зрештою - їх також поарештують. Я неможу втікти, бо хтось міг би сказати: в небезпеці нас лишила, а перед небезпекою говорила про патріотизм і жертвенність. Коли я не повернусь, то не забувайте про мене. Коли я загину, то знайте, що свій обов'язок сповнила до кінця". [14]

За нею пішов її любий Михайлик, кому писала „Ми весь час стоїмо на грані / Невідомих шляхів ". („Чоловікові") Вони ж обоє повернулись в Україну, де, як вона передбачала:

Заметеимо вогнем любові межі.
Перейдемо убрід бурхливі води,
Щоб взяти повно все, що нам
належить,
І злитись знову зі своїм народом.
(„Поворот", лл. 29-32)

Закінчення доповіді буде надруковано в наступному числі журналу.

e-mail: athensptg@netaccess.on.ca

Reliability Since 1973

athens printing

Complete in House Service
From Creative Design to Final Product
Black on White to Full Colour Printing

- Business Stationery & Forms
- Business Cards
- Labels & Stickers
- Continuous Forms
- Brochures & Catalogues
- Newsletters & Booklets
- Invitations & Announcements
- Tickets of all Kinds
- Complete Bindery Services
- Desktop Publishing & Design

1480 Barton St. E., Hamilton, ON L8H 2W9
Tel: (905) 549-6719 Fax: (905) 549-7645

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Ukrainian Women's Association of Canada

Sonja Bejzyk, National President UWAC
Соня Бейзик, Крайова Голова СУК

Preparation for Lent and Easter

We need to begin preparing ourselves and our families for this special time of year. Our attendance at Church, the special mission service and religious lectures will assist us in strengtheing our spirituality. This is also a time to share in the many rich traditions associated with the celebration of Easter with our families, our youth and our community.

Що треба робити підчас Великого Посту?
Щоб дійти до цілі ПОКАЯННЯ ми зокрема повинні:
* частіше молитися
* чинити добрі діла
* постити

What can you do in preparation for Lent and Easter?
* examine and measure every aspect of your life
* forgive all who have offended you and seek forgiveness from those whom you have offended
* fast strictly at all times
* pray at home at least at one fixed time each day
* be faithful to Christ's gospel in every word, deed and action
* read the scriptures regularly
* participate in all lenten services

Annual Reports

Thank you for your prompt response to our request regarding the annual reports (anketas). Although we did request that locals include membership lists when returning their reports, not everyone is doing so. We would like to regularly greet new members in our publications as well as set up a database of our entire membership, which will assist us in maintaining up-to-date records of our membership, as well as a tracking system for those members who relocate. We appreciate your assistance in this endeavour. Please, if you have not done so as yet, forward your membership list as soon as possible.

Don't forget to submit your annual report and write-ups of your events, along with pictures to Promin for publication in either Ukrainian or English. A donation would be appreciated as well.

Reminders

Please review your efforts in the following areas:

> status of both your Junior and Senior SUMK-UOC locals
> participating in Sunday and Ukrainian School programs
> cultural-educational projects
> membership drive
> aid to Ukraine

If necessary, accelerate your programming in the above areas, utilizing the many talents and expertise of your membership in carrying out your projects. Through such activities we will encourage the cultural and spiritual growth of our membership and their families.

Donations received for Promin, for the Ukrainian Museum of Canada-UWAC, and for our Organization Fund through the Annual Budget 2002 (Anketa)

Branch	Location	Promin	UMC-UWAC	Org. Fund
Barvinok	Oshawa ON	50	50	-
L Ukrainka	St. Catharines ON	100	100	100
Kniahynia Olha	Toronto ON	100	100	-
L Ukrainka	Waterford ON	50	50	25
L Ukrainka	Windsor ON	300	200	100
St. Olha	Tolstoi MB	20	-	-
L Ukrainka	Fort Frances ON	25	-	20
St. Olha	Moose Jaw SK	50	-	-
Kniahynia Olha	Prince Albert SK	50	100	-
O. Kobylanska	Saskatoon SK	-	-	100
O. Kobylanska	Sheho SK	100	100	50
L Ukrainka	Vancouver	300	500	300

Many branches make donations to Promin and to the UMC-UWAC directly - we thank them for their contributions. We also thank our branches for their donations to the N. Kobrynska Fund, Benevolent Fund and CYC Foundation.

93-ліття Українського Голосу

Цього року відзначуємо 93-те ліття „Українського Голосу", який є першим українським незалежним часописом в Канаді. За ним 1 93 років громадської праці і тому заслуговує на наше довір'я і піддержку. Початки нашого жіночого руху в Канаді появлялися на сторінках Голосу до того часу коли в 1960-му році ми спромоглися на власний журнал Промінь. Досі ми користуємося сторінками Голосу на різні організаційні оголошення та дописи. Ми є вдячні редакції Голосу за приємну і постійну співпрацю а нами.

Отож з нагоди цього знаменитого ювілею щиросердечно вітаємо Редакцію, дописувачів та всіх чи тачів Українського Голосу та бажаємо дальшого довголітнього існування та благородних успіхів.

A few weeks ago a bilingual letter was sent to all branches of UWAC appealing to our membership for financial support to the Ukrainian Voice. The Ukrainian Voice is in a difficult financial situation and the support of all our members and branches would be greatly appreciated. Please respond to this request if at all possible.

Our History

We are still waiting for histories from some of our branches. Write-ups received since the last publication of Promin:

Lesia Ukrainka Branch of St. Elias UOCC, Edmonton AB
Lesia Ukrainka Branch, Vancouver BC
Lesia Ukrainka Branch, Fort Frances ON

Individual letters will be sent to branches who have not responded to this request. This will be a final reminder. These histories are required if our history is to be published in the coming year.

UWAC NATIONAL CONFERENCE
July 12, 13 and 14, 2002
St. Andrew's College, Winnipeg MB
Details to follow. Please mark this date on your calendar.

PROMIN SUBSCRIPTION FORM / ПЕРЕДПЛАТА НА ПРОМІНЬ

Give a Promin subscription as a gift to a friend or relative in Canada, Ukraine or any other country. A card will be enclosed acknowledging your gift. Use this form for a new or renewed subscription as well.

Gift _____ New Subscription _____ Renewed Subscription _____

Name _____

Address _____

City _____ Province _____ Country _____ Postal Code _____

If GIFT indicate from whom _____

Cheque or money order enclosed in the amount of $ _____ for _____ year(s) at $20 ($25) a year

Canada - $20 a year, Other countries - $25 a year - В Канаді - $20 на рік, В інших країнах - $25 на рік

PROMIN - BOX 57268, JACKSON STATION, HAMILTON, ONTARIO, CANADA L8P 4X1

ВЕСНЯНКА

Музика
А. ФІЛІПЕНКА

Слова
Г. БОЙКА

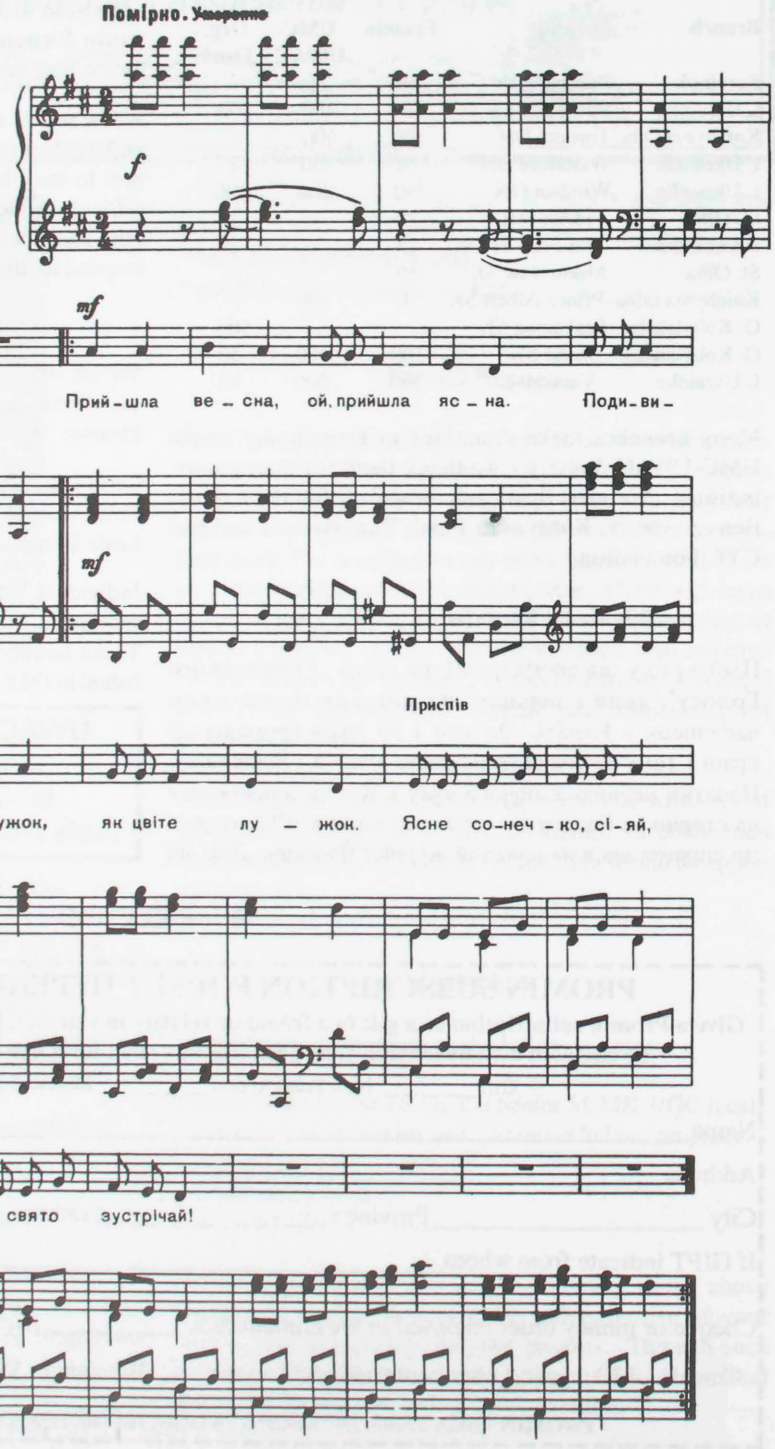

ВЕСНЯНКА

(слова до пісні)

Прийшла весна,
Ой, прийшла ясна.
Подивися, дружок,
Як цвіте лужок.

Приспів:
Ясне сонечко, сіяй
З нами свято зустрічай!

З полів, садів
Та й лунає спів.
Ти у коло іди,
Хоровод води.

Приспів:

Святковий час
Та й прийшов до нас,
Звеселив рідний край
Наш квітичий май!

Приспів:

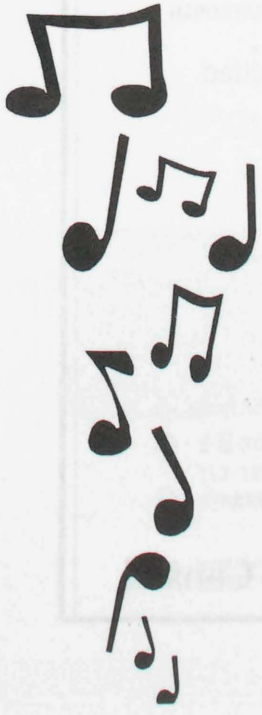

УСМІШКИ

Всередині - дух,
Легенький, як пух.
Удариш - не плаче,
А весело скаче.

<м'яч>

Сиділи птички
Чотирин синички
Дві полетіло.
Скільки ще сиділо?

ЧОМУ?

- Це ж чому -
спитали в Петі, -
З трьох цукорок у буфеті
Залишилась лиш одна!
- А тому, - шкодує Петя, -
Що не бачив я ту третю,
От така дивина! -

МІЙ КВІТНИК

Марія Познанська

Я взяла граблі й лопату
Та зроблю грядку в саду,
Посаджу на них я м'яту,
Чорнобривці, резеду.

Ще й пахучого горошку
Тут насію два рядки.
Посаджу тюлпанів трошки,
А скраєчку - нагідки.

Пройде теплий дощ весняний
Гляне сонце золоте:
Тепле літечко настане,
І квітник мій розцвіте.

Будуть бджоли прилітати
По медочок до квіток.
Вийде мама, вийде тато
Відпочити в холодок.

Прийдуть подружки гуляти -
Теж в квітник їх поведу.
Буду квіти поливати,
Щоб скоріш цвіли в саду!

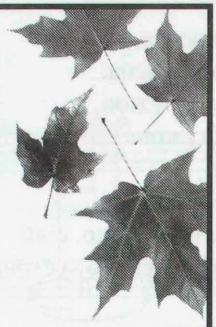

IMPORTANT NOTICE TO SENIORS

YOU MAY QUALIFY FOR ADDITIONAL BENEFITS

Canada's Old Age Security pays benefits to most people over 65.

For those who have not already been contacted, please note the following:

IF you are 65 or over, with low or modest income, you may be entitled to the ***Guaranteed Income Supplement (GIS)***

IF you are 60 to 64 and are the spouse or common-law partner of a GIS recipient, you may be entitled to the ***Allowance***

IF you are 60 to 64 and widowed, you may be entitled to the ***Allowance for the survivor***

For more information:
1 800 O-Canada (622-6232)
TTY/TDD devices: 1 800 465-7735
or visit our Web site: www.hrdc-drhc.gc.ca/isp

Canada's Public Pensions
Improving the quality of life of Canadians for 75 years

Human Resources Development Canada / Développement des ressources humaines Canada

Canada

FROM THE GOVERNMENT OF CANADA

"SMALL WEEKS" – A SUCCESSFUL PILOT PROJECT

Now a permanent feature of Employment Insurance (EI)

The Government of Canada has taken an approach to small weeks of work that will especially benefit people who work part-time or have temporary work; this may result in increased EI payments to claimants.

Small week of work – earnings of less than $150
Regular week of work – earnings of more than $150

Sometimes the amount you earn can vary from one week to another. For example, one week you may earn $220, the next week $80. This lesser week of work can lower your EI benefit rate.

When you qualify for EI and we calculate your benefit rate, we will, where possible, ignore the small weeks completely **or** take only the best of your small weeks and add them to your regular weeks. This will result in your benefit payment being higher than you would otherwise have received.

IMPORTANT THINGS TO REMEMBER:

- All insurable hours will still be used for eligibility purposes even if they are not used to calculate your benefit rate;
- EI claimants must continue to report all earnings while receiving EI benefits;
- Earnings allowed while on claim are still $50 per week or 25% of your weekly benefit rate (whichever is higher);
- Employers must continue to remit EI premiums on every dollar paid and complete Records of Employment as usual.

For information on Small Weeks

1 800 O-Canada (1 800 622-6232)
TTY/TDD devices: 1 800 465-7735
www.hrdc-drhc.gc.ca/ei

Human Resources Development Canada | Développement des ressources humaines Canada

Canada

СВЯТИМИ МІСЦЯМИ УКРАЇНИ

30-го липня до 16-го серпня, 2002 р.

З благословенням Митрополита Василія, Первоієрарха Української Православної Церкви в Канаді, проголошуємо другу з черги Прощу в Україну. Минулого літа відбулася успішна Проща до святих місць в Західній Україні. Цього року організуємо Прощу до святих місць Східньої України від Києва до Ялта на Чорному Морі. Підчас прощі відвідуємо, між іншими, святині в таких місцях: Київ, Канів, Лубин, Полтава, Дніпропетровськ, Донецьк, Запоріжжя, Сімферополь, Ялта.

Зарядження цієї прощі є у висліді мандату духовного відродження що Собор 2000 поставив перед нами. Проща, що включатиме Святині і Монастирі в Східній Україні уможливить вірним нашої церкви почати цей процес.

Орієнтований кошт прощі виносить о коло $3,000. канадських долярів залежатиме від числа учасників. Включено: авіапереліт Торонто - Київ - Торонто; розміщення в готелях (кімнати для двох осіб); повне харчування. В додатку: віза і медичне забезпечення

Якщо бажаєте додаткові деталі або заявити своє зацікавлення просимо звертатися до: Орисі Сушко, 905-572-9626 або прот. Григорія Мельника, 905-433-5577.

THE SACRED PLACES OF UKRAINE

July 30 to August 16th, 2002

With the blessing of His Beatitude Metropolitan Wasyly, Primate of the Ukrainian Orthodox Church of Canada is announcing a second Pilgrimage to Ukraine. Last summer our faithful had the unique experience of participating in a Pilgrimage to Western Ukraine. This summer we are planning a Pilgrimage to Eastern Ukraine, which will take participants from Kyiv to Yalta at the Black Sea. This is in keeping with the mandate of spiritual renewal set before us by Sobor 2000. A pilgrimage to the churches and monasteries in Ukraine will provide an excellent opportunity for our faithful to begin this process.

Areas visited will include:
Kyiv, Kaniv, Luben, Poltava, Dnipropetrovsk, Donetzk, Zaporizhia, Symferopil, Yalta

The estimated cost of this pilgrimage is $3,000 (Canadian funds), depending on the number of participants. Double accommodation (extra for single). All meals included.
Not included: cost of visa and medical insurance.

For a detailed itinerary and/or to indicate your interest please contact: Orysia Sushko at 905-572-9626 or Very Rev. Gregory Mielnik at 905-433-5577

Громадська Хроніка
Community Events

UWAC, Lesia Ukrainka Branch of St. Elia's, Edmonton AB Celebrates 75th Anniversary

75th Anniversary Committee:
First row - Mary Shewchuk, Mary Harasim, Anne Horn
Second row - Mary Holyk, Anne Emsky, Sandra Plupek, Anne Doskoch

On October 21, 2001, the UWAC, Lesia Ukrainka Branch of the Ukrainian Orthodox Church of St. Elia in Edmonton AB celebrated the 75th Anniversary of the UWAC with a Tea and Program honouring their Past Presidents and other long-term members of the branch.

The celebration began with a Moleben in Church at 1:30 pm served by Rev. Fr. George Podtepa, parish priest. Members and guests were then invited to the Church auditorium where the program began with an opening prayer led by Rev. Fr. George Podtepa.

Mary Harasim, Past President and Chairperson of the Special Events Committee, acted as Master of Ceremonies and welcomed all who were present. Greetings were given by Rev. Fr. George Podtepa, Mr. Terry Holubetz, Church Board President, and Anne Horn, President of the UWAC branch, who introduced our guest speaker, Oksana Ensslen, President of the UWAC Alberta Executive. Oksana gave a very interesting talk and paid tribute to the 75th Anniversary of the UWAC as well as the founding members, who laid a wonderful foundation for the UWAC to carry on. She encouraged our members to continue with their good work and extended congratulations to our Past Presidents and to the 40-year and 25-year members who received a certificate of recognition.

President Anne Horn presenting Past Presidents Certificates to the following: (left to right) Sophie Dmytruk, Nadine Hymanyk, Mary Shewchuk, Anne Doskoch and Mary Harasim

President Anne Horn, together with Oksana Ensslen, awarded certificates to the following Past Presidents: Sophie Dmytruk, Mary Shewchuk, Nadine Hymanyk, Anne Doskoch, and Mary Harasim. Forty-year certificates and spoons were awarded by Mary Harasim along with Oksana Ensslen to Leona Bochon, Sonia Buzak, Anne Emsky and Mary Shewchuk. A 25-year certificate and Smoloskyp pin was awarded to Vera Horobec by Anne Doskoch along with Oksana Ensslen.

A very interesting tribute to the women was read by our Church member, William Drahanchuk. Tea and a special 75th Anniversary cake was served followed by musical entertainment provided by the Barvinok Trio. Closing remarks of thanks were given by MC Mary Harasim and the closing prayer by Rev. Fr. George Podtepa. Fellowship followed.

The event was organized by a Special Events Committee consisting of Mary Harasim, Chairperson, Mary Shewchuk, Anne Horne, Anne Doskoch, Sandra Plupek and Mary Holyk.

The Lesia Ukrainka Branch is grateful to its founders who held their first organizational meeting 43 years ago on January 11, 1959. Following that, a motion was made and approved on October 13, 1959 to join the UWAC and our branch was accepted. The late Rose Stechishen was elected as the first President, followed by Mary Ewanciw (1960-61), Lena Kupchenko (1961-63), Sophie Dmytruk (1963-65), Mary Shewchuk (1965-66), Nadine Hymanyk (1966-69, 1974-77, 1979-82), Anne Doskoch (1990-96), and Mary Harasim (1996-2000). Anne Horn is our current President. The branch looks forward to celebrating its 50th Anniversary in 2009.

Submitted by Mary Harasim for Promin Convener Anne Doskoch

День Членства СУК, відділу ім. св. кн. Ольги при Катедрі Св. Володимира в Торонто

З ліва: Голова відділу СУК Євгенія Мельничук, ведуча програми Наталія Ємець, Таїса Шкурка, Олена Райчеба, Текля Овсійчук, Анна Подружна, Ніна Козій, Євфосинія Галябар, Єва Тусюк, Митроф. Прот. о. Богдан Сенцьо, Ольга Миханюк, Голова громади Володимир Шевчук

В неділю 25-го листопада 2001 р. після св. Літургії і Панахиди по жертвах голодомору 1933-33 рр. в Україні, в Катедрі св. Володимира в Торонто, відбулася величава імпреза СУК, відділу св. кн. Ольги -- День Членства.

Заля під Катедрою була символічно прибрана -- на фоні куртини височіла хоругва і майорів прапор відділу СУК. Також висів пишно тканий український рушник і малюнок емблеми СУК -- смолоскипа, з написом «75-ліття Союзу Українок Канади». Малюнок виконала членкиня Дарця Москалюк-Руткай. Перед сценою був прибраний вишитими рушниками поверх білих обрусів стіл з китицями квітів і свічками, за яким сиділи духовенство, голова громади, голова відділу СУК і ведуча програму. На задній стіні залі цвів рясними барвами український килим. Столи на залі були застелені білими обрусами і на них стояли вази квітів та горіли свічки. За декорації подбали Анна Троян і Лада Троян-Ведлін.

Присутніх угостили смачною перекускою, приготовленою панями Анною Москалюк і Єлисаветою Звірховською. Також приготовляли і подали пані Єва Гайдук, Галина Крізел, Валя Маслівець, Дарця Москалюк-Руткай, Розалія Самець, Теодора Хряків, Олена Ринковська, Соня Круткевич і Валентина Шевчук.

Один стіл був зарезервований для почесних членкинь: Галини Крізел, Олександри Кондратенко,

Євфросінії Літвінової, Валерії Лисенко, Марії Миханюк, Агафії Оленич і Теодори Хряків.

Ще один стіл був відокремлений для присутніх бувших голів відділу: Марії Божик, Ніни Козій, Катерини Щербань, Анни Криштальської, Добр. Анни Ференсів, Олени Латишко, Єлисавети Звірховської, Міли Критюк і Розалії Самець, котра була головою молодшого відділу СУК «Тризуб».

Почесних членкинь та бувших голів заквітчали корсажами Славка Шевчук та Оля Лакомська і провели до зарезервованих столів.

Наталія Ємець, ведуча програмою, покликала голову відділу, Мгр. Євгенію Мельничук, до слова привіту і попросити диховенство провести молитву перед перекускою. Митрофорний протопресвітер о. Федір Легенюк і гість о. протоєрей Микола Сідорський, провів молитву, поблагословив страви і висловив привіт і подяку Союзові Українок за ревну працю для добра нашої церкви і народу впродовж 75-и років.

Були привіти від Митрофорного протоєрея Богдана Сенця, голови катедральної громади, Володимира Шевчука, Миколи Балдецького, голови Братства св. Володимира, Олега Головатого, голови Братства ссв. Кирила і Мефодія, і Констанції Чорної від Комітету Українок Канади, відділу Торонто. Всі висловили подібні вітання і подяку за посвяту до праці на церковній і громадській ниві впродовж довгих років і побажали сил та наснаги до дальшої праці на майбутнє.

Наталія Ємець покликала до промови Євгенію Мельничук, голову відділу ім. св. кн. Ольги. Євгенія оповіла про початки Союзу Українок Канади і як захоплена вона цією історією. Союз Українок Канади започаткувала Савеля Стечишин, дружина Юліяна Стечишина, Ректора Інституту Могили в Саскатуні, Саскачеван. Пані Стечишин мала щастя в тім, що її прогресивний муж вважав освіту для жінок корисною і допомагав їй у введення добрих ідей в життя.

Відтак наступні членкині Союзу Українок Канаду були нагороджені грамотами за довголітню працю у відділі ім. св. кн. Ольги:

Євфросинію Галябар представила Марія Дубик. Євфросинія у відділі вже 25 років. За цей час вона зробила дуже багато корисної праці. Вона є довголітньою представницею до Комітету Українок Канади і була два роки секретаркою цього відділу. Також помагала роками на фестивалі Караван і в показі українських звичаїв на імпрезах Різдво та Великдень, кругом світу. Вона завжди привітна і готова помогти потребуючим. Бажаємо Євфросинії здоров'я і витривалості працювати і надалі.

Емілія Боднарчук представила Ніну Козій. Ніна вписалася до відділу майже 50 років тому. Вона була вчителькою української мови та Недільної школи при Катедрі св. Володимира і виховницею на літніх таборах на оселі Київ в Овквіл. Вона була головою відділу СУК ім. св. кн. Ольги і представни цею до Ради Жінок, Української Суспільної Служби і до Музею СУК в Інституті св. Володимира в Торонто. Вона була особливо активна в Музеї і виконала ряд експонатів в кераміці, різьбі та вишивках для крамнички Музею. Бажаємо Ніні доброго здоров'я і дальших можливостей працювати у відділі СУК.

Олена Ринковська представила Теклю Овсійчук. Текля народилася в Україні 85 років тому. Підчас II Світової Війни її, як багато інших вивезли до Австрії на роботу на господарці. Після війни вона опинилася в таборі для переміщених осіб, де й зустріла свого майбутнього чоловіка. Вони переїхали до Бразилії, але з часом, осіли в Канаді. Текля вписалася до відділу СУК ім. св. кн. Ольги в 1977 р. і ввесь час була дуже активною. Вона помагала на літніх таборах, а як здоров'я почало підупадати, вона служить відвідуванням церковних відправ і молиться за свою церкву, родину і приятелів. Бажаємо Теклі ще багато щасливих, здорових років життя.

Надія Стасів представила Анну Подружну. Анна належить до відділу ім. св. кн. Ольги вже понад 32 роки. Вона працювала в Культурному осередку Київ і помагала в павльйоні Полтава на фестівалі Караван. Довгі роки вона співала в Катедральному хорі. Тепер вона бере участь в товаристві Золотого віку ім. праотців Якима й Анни. Бажаємо Анні доброго здоров'я на довгі роки приємного життя.

Галину Райчеба, нагороджену Орденом Канади, представила Дарця Москалюк-Руткай. Галина отримала Орден Канади, як признання за її добровільну працю від Генерала-Губернатора Романа Гнатишина в Рідо Голл в Оттаві дня 27-го жовтня 1993 р. Вона розпочала свою кар'єру добровольця, коли вписалася до Союзу Українок Канади в містечку Прелат, Саскачеван. Вона продовжала її в членстві СУК в

Едмонтоні (Альберта) і, остаточно, в Торонто (Онтеріо) в сумі понад 61 рік. Впродовж цих років вона була активна не тільки в українсько-канадських організаціях, а також брала активну участь в різних інших асоціяціях, таких як Міжнародна Амністія, Фундація Легальної Освіти і Акції Жінок (ЛЕАФ), Фундація Легальної Оборони Сіерра (екологія), і Затурбовані Канадські Пенсіонери. Вона приготовляла і подавала бріфи (доклади) до Комісії проти Порнографії і до Сенатової Комісії про Закон Патентованого Лікарства Сі-22. Вона також приготовила і представила доклад до Відділу Здоров'я Торонто про вживання коров'ячого строматропіну (БСТ) у молочних коровах. Вона підтримувала Канадський Комітет Оборини Івана Дем'янюка. Вона дописувала місячно про громадські та культурні справи в англомовній частині Променя впродовж 16 років. Ми вдячні їй за всю щедро проробленую працю і бажаємо міцного здоров'я на майбутнє.

Єву Тусюк представила Мгр. Анна Троян. Єва Тусюк народилася 10-го листопада 1909 р. в селі Текля, на Волині, в Україні. Приїхала до Канади в Торонто в 1949 р. з мужем Омеляном, сином Іваном і донькою Наталкою. Відразу включилися в життя Катедри св. Володимира. В 1960 р. вписалася до відділу Союзу Українок Канади. У відділі ім. св. кн. Ольги працювала щиро і довго, доки здоров'я дозволяло. Виконувала багато праці в кухні, помагала при Біньо і на Караванах, варила їжу на літньому таборі Крим і пекла просфору для Катедри, а деколи й для інших парафій, понад 20 років. Відвідувала немічних по домах і в пансіоні Івана Франка. Доглядала внуків і правнуків. Тепер проводить час дома. Читає Святе Письмо і молиться за родину і за всю громаду. До неї приходять сусідки і вона їх євангелізує розповідями прочитаного в Біблії. Вона є опора родини і приклад дітям та внукам Християнського життя.

Таїсу Шкурку представила Ольга Миханюк. Таїса вписалася до відділу ім. св. кн. Ольги в 1984 р. Вона була дуже активна в літніх таборах на оселі Київ, як медсестра і дорадниця Добр. М. Фотій. Вона також багато помагала при фестівалі Караван. Тепер вона інтенсивно заангажована в допомозі найновішим імігрантам з України -- помагає їм знайти помешкання, різні обслуги, і взагалі пристосуватися до нового довкілля та обставин. Ми бажаємо їй багато си л і здоров'я в її гуманітарних стараннях.

Кожна нагороджена членкиня одержала:

1. Китицю квітів.

2. Грамоту від Централі Союзу Українок Канади, підписану головою відділу, Мгр. Євгенію Мельничук і секретаркою, Добр. Катериною Сенцьо. Підпис був майстерно виконаний Анною Троян і вложено в гарну пачку предложену Анною Троян.

3. Подарунок від Катедри св. Володимира -- емалева ікона Ісуса Христа Спасителя. Ікона була замовлена Консисторією Української Православної Церкви Канади з нагоди святкування Тисячоліття. Напис на звороті ікони такий: «Святкування життя - Ісус Христос - той самий вчора, сьогодні і завжди. (Євр. 13:8) УПЦ□-Східня єпархія».

Відтак ведуча програмою попросила до слова Мгр. Анну Троян, котра закликала присутніх жінок вписуватися в ряди відділу СУК ім. св. кн. Ольги. Вона порівняла Союз Українок з Деревом Життя, символом часто присутнім в нашій культурній спадщині. (Повний текст доповіді Мгр. Троян буде надрукований окремо).

Програма закінчилася співом «Де згода в родині» і молитвою подяки проведеною о. Митр. Прот. Богданом Сенцьо.

Оцей вдохновляючий лозинг, зложений А. Троян і Н. Ємець, був надрукований на програмці під смолоскипом: «Членкині Союзу Українок Канади -- це берегині родини, церкви, культури і суспільства, від найскромнішого труду до ідейного проводу...».

Наталія Ємець

ADVERTISE IN *Promin*

Advertising rates for one year are:

business card	$150.00
1/4 page	$250.00
1/3 page (outer column)	$375.00
1/2 page	$500.00
full page	$900.00

Subscriptions and advertisements should be directed to the Promin address as provided on the inside cover.

Галя Щерблюк, Крайова Референтка Променя
Helen Scherbluk, National Promin Convenor

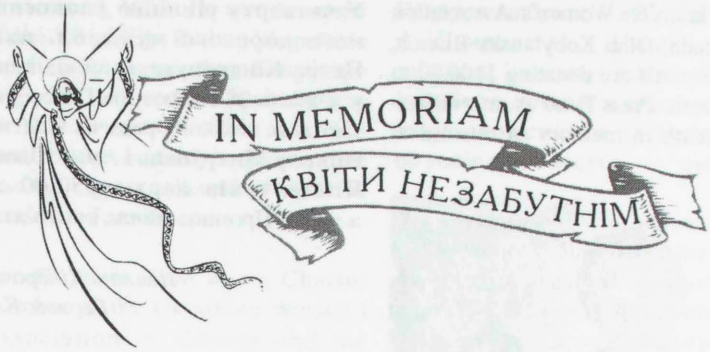

Pauline Lucky 1907 - 2002
Бл. пам. Павліна Луцька

Pauline Lucky was born on November 22, 1907 in the village of Brody, Ukraine, where she lived with her parents and three brothers - Ivan, Luchio, Petro and sister Mary. They all attended school in Brody, and Pauline completed the 3rd grade. When she became a young adult she decided to emigrate to Canada and arrived on August 14, 1930 to live with her sister Alexandra Catton and her family, who emigrated earlier and settled in the area of Mountain Park, Alberta.

Here she met Charles C. Lucky and they married November 23, 1930. Shortly after they moved to Edmonton where their two children were born. Stan was born on November 28, 1931 and Leona September 12, 1933. After almost eight years of married life Charles passed away leaving her a young widow with two small children. Life was not easy for her, trying to find work and raise her children, but in 1940 she got a job in a poultry plant. In 1941 she started to work in Burn's Packing Plant in the pork trimming department. After several years she was transferred to the laundry department as a seamstress. She worked there until her retirement in November 1967 at the age of 60.

In 1956 she volunteered her time to raising money for the building fund for the new St. Elias Ukrainian Orthodox Church, which was built and blessed in 1959. She was a truly faithful member of this church from 1959 to 2002.

She was also a founding member of the first women's group at the church in 1958. On November 13, 1959 this group became official members of the Ukrainian Women's Association of Canada. She was involved in organizing Ukrainian language and Sunday school classes at the church as well as youth groups and cultural activities, which were under the direction of the Ukrainian Women's Association of Canada.

In 1999 she was awarded a 40 year certificate, a gold torch pin and teaspoon (the symbol of UWAC) and was a paid up member for 43 years 1959 - 2002. Her hobbies were knitting, embroidering cross-stitch cushions and pictures for her family. She enjoyed listening to hockey and football games, especially when they were in Edmonton. When her eyesight began to fail, she moved to the Senior's Sheperd Care Kensington Village, where she had professional and loving care by the Extendicare nursing staff.

She is survived by her children Stan (Jeanne) Luck, Leona (Stan Kordyback) and 6 grandchildren - Karen, Maureen, Don, Dave, Sandy, Terry and 14 great grandchildren all in Edmonton. Pauline Lucky passed away January 14, 2002 at the age of 94 years.

Funeral service was held January 17, 2002 at St. Elias Ukrainian Orthodox Church with Rev. George Podtepa officiating. Pallbearers were Don Lucky, Dave Kordyback, Brad Kordyback, Terry Kordyback, Vic Danzo, Rod Bolivar. Members of UWAC held candles to pay their respect to their sister in Christ. Everyone was invited to attend a memorial dinnr in the church basement immediately after the internment at the Beechmount Cemetery.

Grandaughter Sandy read an overview on her baba's life and Rev. Podtepa extended sympathy on his behalf and from the church family. He concluded with prayer and the singing of Vichnaya Pamyat. March 2, 2002 according to the Ukrainian Orthodox tradition family and friends were invited to a 40-day memorial church service with Rev. Podtepa officiating. A memorial luncheon was prepared and served by the Women's Association.

May God grant her eternal life in His Kingdom and may her memory remain with us forever. Vichnaya Pamyat!

Submitted by Anne Doskoch, Promin Convener, UWAC of St. Elias Parish, Lesia Ukrainka Branch, Edmonton AB

The Branch forwarded a donation of $50 to the Promin Press Fund in memory of their dear member.

У світлу пам'ять моєї дорогої мами, **Анни Курилів**, яка упокоїлася в березні 2001 р. складаю пожертву на журнал Промінь в сумі $50.00.

Ігор Курилів
Торонто, Онтаріо

У світлу пам'ять моїх найдорожчих незабутніх тата, діда і прадіда **Корнило Гринів** (/90), мами, баби і прабаби **Агафія Гринів** (89) дарую $25.00 на журнал Промінь. Пам'ять про них залишається з нами на завжди. Вічна їм пам'ять!

Дочка, Маруся Зимовець з родиною,
Монтреал, Квибек

In loving memory of **Irene Oleshko**, who passed away February 7, 2002 the members of UWAC Olena Pchilka Branch, North Battleford SK are enclosing a donation of $20 to the Promin Press Fund. Irene was an active member for many years and her cheerful smile and helping hand will be missed by all her "Sisters in Christ". Vichnaya Pamyat!

Anastasia Hawryliw, President
Alice Kowalsky, Promin Convener

Enclosing a cheque for $25.00 to the Promin Press Fund in memory of the late **Martha Lazarowich** of Saskatoon, who was the wife of my brother Michael. She passed away on March 2, 2002. Vichanya Pamyat!

Dr. Morris Lazarowich, Hamilton ON

Enclosing a donation of $25.00 to the Promin Press Fund in memory of my dear parents **Rev. and Dobr. P. Melnychuk**. Vichnaya Pamyat!

Nadeya Bodnar, Edmonton AB

The Ukrainian Women's Association of Canada, Olha Kobylansks Branch, Redwater AB are donating $100.00 to the Promin Press Fund as an everlasting wreath in memory of our oldest members:

Anna Nikitiuk, entered into eternal rest on September 20, 2001 at the age of 93.

Mary Kraychy entered into eternal rest on December 21, 2001 at the age of 96.

May their memory be eternal. Vichnaya Pamyat!

Olga Iwashkiw, Secretary

У четверту річницю упокоєння мого дорогого мужа **бл. пам. Петра Кіндрачука** який відійшов у вічність 28-го лютого 1998 р., як також за покійних родичів **Настю і Николу Митрунець і Анну і Івана Кіндрачуків** дарую $50.00 на журнал Промінь. Вічна їм пам'ять!

Павліна Кіндрачук
Вернон, Б.К.

Як нев'янучий вінок в пам'ять дорогого **мужа Пилипа, сина Володимира, дочки Мирослави і внучки Каролі** посилаю $20.00 на Пресовий Фонд Променя. Вічна їм пам'ять!

Катерина Кошлай
Монтреал, Квибек

Kate Palamaruk

Kate Russnak was born on the farm in Two Hills, Alberta on April 16, 1914. She came from a large family. Early in life she learned to bake, knit, embroider and sew. She went to Two Hills school, which was 4 1/2 miles from her home. She walked or went by horse-drawn buggy.

Kate married Alex Palamaruk on

November 5, 1935. He was the owner of the Two Hills Barber Shop for a great many years. Kate bought the shop next door and she opened a 5 to $1.00 store in 1939. This store was more for the needs of the people. She was the biggest seller of $100.00 fur coats in the province.

For 60 years Kate was a Charter member of the Ukrainian Women's Association of Canada and the Szypenitz Ukrainian Orthodox Church. Kate was Promin Convener for 10 years, as well as the auditor of the Two Hills UWAC.

Kate was also a member of the Two Hills Women's Hospital for 32 years and sewed quilts for the Red Cross during World War II.

Kate is survived by a sister Evylin Lutzak of Two Hills and a brother Mike Rusnak of Edmonton, a sister-in-law Sonja Rusnak of Calgary as well as numerous nieces and nephews. She was predeceased by her husband Alex in 1990, her parents Michailo and Domana Rusnak, four brothers - Ken, Mafty, Fred, George and five sisters - Anna, Dorothy Grekel, Victoria Ruptash, Bessie Sawchuk and Mary W. Serna.

May her memory be eternal!

* * *

Ділимось сумною вісткою, що в пятницю 1-го лютого, 2002 р. перестало битись серце Катріни Паламарук на 87-му році її трудолюбивгого життя. Бл. пам. Катріна була довголітня членка Союзу Українок Канади при УПЦ Пресвятої Трійці в місті Ту Гилс, Кльберта та членка Церкви Св. Марії в околиці Шзипенітз, недалеко міста Ту Гилс. Панахиду відслужив о. Василь Сапига, в понеділок 4-го лютого в УПЦ в Ту Гилс а у вівторок 5-го лютого Похорон відбувся в УПЦ Св. Марії в Шзипенітз. З прапорами, свічками і цвітами членки Союзу Українок прощали свою сестру, яка була постійною членкою через 60 років свого життя.

Тіло покійної було перевезано і похоронено на Православнім Цвинтарі біля церкви в Шзипенітз коло її чоловіка Олекси, який упокоївся ще в 1990 р. Після похорону родина запросила всіх присутніх на поминальний обід який приготовили членки Союзу Українок Канади в Ту Гилс.

Після обіду слово співчуття склав о. Сапига, а її життєпис представив племінник Михайло Русенак, який також висловив щиру подяку отцеві, всім присутнім, та членкам СУК за смачний обід.

Похоронну трапезу закінчили молитвою і відспіванням Вічна Пам'ять.

Покійна Катріна народилася 16-го квітня 1914 р на фармі в своїх свідомих і побожних родичів Михайла і Домки Руснак в околиці Ту Гилс. Тут вона виростала з своїми 5 братами і сестрами. Було всіх 7 дівчат, а вона була шестою в роди ні 12 дітей. До школи Катерина ходила до міста Ту Гилс, а як була погана погода то їздили конем і візком а в зимі санками бо жили 4 1/2 миль від міста.

Катерина закінчила вищу школу в 1934 р. а ще як була в дома то помагала своїм родичам на фармі, бо все було багато роботи. Вона також помагала своїй мамі куховарити, вишивати, плести, дещо пошити. Все це пригодилося пізніше в житті.

В 1934 р. вона одружилася з Олексою Паламарук і молода пара проживала в місті Ту Гилс ціле своє життя. Олекса вже мав свій власний будинок і фірму. Він займався стриженням волосся (Barber), Катріна свій час не марнувала бо виробляла різні речі, які продавала. В 1939 р. Катріна і Олекса вирішили розпочати крамницю від 5 центів до $1.00. Щоб задоволити потреби своїх купців вона в додатку почала продавати полотно, жіночий і діточий одяг та інші товари як футра (fur coats).

Катріна була дуже добра і здібна в рахунках, що стало в допомозі провадити таку крамницю. Зі своїм мужом були власні управителі від 1939 до 1985 р., всього 46 років.

Покійна Катріна і Олекса були постійними членами УПЦ Пресвятої Трійці в місті Ту Гилс, та в УПЦ Св. Марії в околиці Шзипенітз. Покійна Катріна вступила в ряди СУК при УПЦ в Ту Гилс в 1942 р. де вона була постіною членкою через 60 років. Свого часу була скарбником і авдитором. За 40 і 50 років членства отримала грамоти. Була членкою церковного та інших хорів. Передплачувала і читала Промінь, Вісник і Український Голос. В другу світову війну шила ковдри і передавала до Червоного Хреста. Належала 32 роки до Жіночої Шпитальної Допомоги в місті Ту Гилс. Через ціле своє життя була милою і щедрою і ніколи невідмовлила подати помічну руку. Була глибоко віруюча християнка та завжди вірила в краще майбутнє і покладала надію на Всевишнього Бога. Катріна любила свою рідну мову і все підтримувала українській газети, Інститути, різні організації та свою рідну Українську Православну Церкву.

Хоч вона не мала своїх рідних дітей, була рідна тітка для своїх племінників і племіннець та хресна мама своїх хрещенних. Навчала

українську мову і традиції та повагу до людей, бути щедрим і любити Бога і Церкву і бути добри м культурно-освітним українцем.

Покійна залишила в глибокому смутку свою сестру Evylin Lutzak, брата Mike Russnak, багато племінників і племіннець та всю ближчу і дальшу та церковну родину. Вже раніше спочили її родичі Михайло і Домка, та брати Ken, Mafty, Fred, George і сестри Anna, Dorothy Grekul, Victoria Ruptash, Bessie Sawchuk, Mary W. Serne.

В суботу 9-го березня 2002 р. в УПЦ Св. Марії в Шзипенітз, о. Сапига відслужив 40-денну Панахиду за спокій душі спочилої бл. пам. Катріни і всі присутні були запрошені на поминальний обід, що приготовили члени СУК в Ту Гилс.

У її світлу память, як нев'янучий вінок на її свіжу могилу членки СУК дарують $25.00 на журнал Промінь.

Спочивай спокійно дорога сестро у Христі. Ми молимось, щоб Господь Бог прийняв тебе в свої Небесні Оселі. Вічна тобі пам'ять!

Членки СУК ім. Лесі Українки при УПЦ Пресвятої Тройці, Ту Гилс, Альберта.

Elsie Rybak,
Promin Convener

NEWS RELEASE

The Ukrainian Community keeps the Language Alive!

Language, culture and heritage have remained strong within the Ukrainian community. One of the ways that this community maintains their heritage is by providing an accredited summer language program called OSVITA. The five-week program has been running since 1979 and continues today for students who wish to receive high school credits in Ukrainian language. The program also caters to the cultural, religious and heritage aspects with drama, dancing, singing, arts and crafts, church services and travel throughout Alberta.

St. John's Institute has decided to host a reunion weekend to celebrate this program past, present and future. The OSVITA Reunion will be held on Friday August 2nd to Sunday August 4th at St. John's Institute in Edmonton. It will give past alumni, teachers, counselors, directors and volunteers of this cornerstone program a chance to re-live their OSVITA memories.

Some of the activities planned include a Zabava featuring the Ukrainian band Trubka, Initiation games, Banquet dinner, Family Bar-b-que, Divine Liturgy, the 2002 OSVITA Final Concert and much more. To find out more about this event please call St. John's Institute at 780-439-2320, e-mail us at stjohn@supernet.ab.ca or check out our website at www.stjohnsinstitute.com

Contact: Wendy Bodnar 780-469-7653
11024 82 Ave., Edmonton AB T6G 0T2
wendy@thegrowthshop.com

PRESS FUND

The donations listed in this section include all those received from February 16 to Mrch 15th, 2002. The Editorial Board gratefully acknowledges the generous donations in support of Promin.

$500.00
UWAC Lesia Ukrainka Branch, Dauphin MB

$200.00
UWAC Lesia Ukrainka Branch, Windsor ON

$150.00
UWAC Hanka Romanchych Br., Saskatoon SK

$100.00
UWAC Kniahynia Olha Branch Edmonton AB
UWAC Kniahynia Olha Branch, Toronto ON
UWAC Kniahynia Olha Branch, Vernon BC
UWAC Lesia Ukrainka Branch, Edmonton AB

$80.00
Nellie Pawlik, Winnipeg MB

$50.00
Roma Gauk, Edmonton AB

$35.00
Anne Sobool, Surrey BC
Nellie Krawchuk, Surrey BC

$25.00
Bernice Mysak, Canora SK
UWAC, Lesia Ukrainka Branch, Two Hills AB
Phyllis Kruhlak, Edmonton AB
N. Awramenko, St. Catharines ON

$20.00
Maria Bourak, Beamsville ON
Maria Kowalchuk, Edmonton AB
Maria Prokopiw, Edmonton AB
Francis Tarnowetz, Edmonton AB

$10.00
Oksana Hunko, Montreal PQ
Anne Shouchuk, Surrey BC
Vallie Tymoshuk, St. Catharines ON

$10.00 (cont.)
Mary Tekela, Montreal PQ
Jennie Pidwysocky, Montreal PQ
Mary Shavotynsky, Etobicoke ON
Olga Struchinsky, Thunder Bay ON
Olga Dery, St. Laurent PQ
Natalia Monchuk, Barrie ON
Helen Neurinski, Fort Frances ON
Nadine Hymanyk, Edmonton AB
Mary Storozuk, Thunder Bay ON
Lidia Liber, Toronto ON

$5.00
Mary Tatarchuk, Toronto ON
Kay Luciuk, Wakaw SK
Anastasia Dobrymyl, St. Laurent PQ

CORRECTION - In the November/December 2001 issue it was stated that Anna Krotenko donated $25.00 to the Promin Press Fund. The donation was actually made by N. Awramenko. We apologize for the error. *Editors*

PETERS, BROWN

CHARTERED ACCOUNTANTS

- Accounting and Auditing
- Corporate and Personal Tax
- Estate and Trusts

Advising small business since 1917

WILLIAM P. MUCHICHKA, B.A., C.A.
703 Evans Avenue Suite 100,Etobicoke,Ontario,M9C 5E9
Tel: (416) 621-3313 Fax: (416) 621-3323

УКРАЇНСЬКА КАНАДСЬКА ФУНДАЦІЯ ІМ. ТАРАСА ШЕВЧЕНКА
UKRAINIAN CANADIAN FOUNDATION OF TARAS SHEVCHENKO

Let's ensure our future!

- Providing grants to promote the development of Ukrainian Canadian arts, education, literature and language since 1963. Over $4 million awarded.
- Receives financial support from the community it serves. All contributions used to increase the capital fund. Grants are awarded from the interest.
- Inquire about living bequests and designated funds.
- Perpetual recognition given to all contributors.

For more information contact:
Shevchenko Foundation
456 Main Street
Winnipeg, MB R3B 1B6
Tel. 204-942-4627
Fax 204-947-3882

Запевнімо нашу будучність!

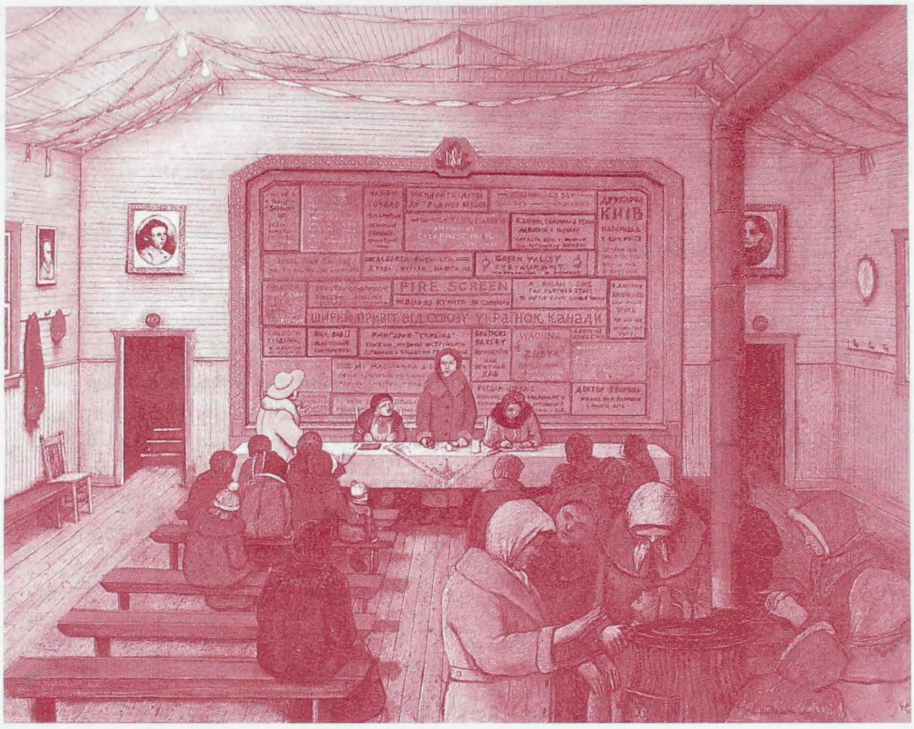

A FIRST MEETING OF THE UKRAINIAN WOMEN'S ASSOCIATION

William Kurelek

TEACHING UKRAINIAN EMBROIDERY

MRS KATE HAWRYSH
13703 BUENA VISTA RD
EDMONTON AB
T5R 5R5

1-Oct-2003